

32004R0796

L 141/18

EUROOPA LIIDU TEATAJA

30.4.2004

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 796/2004,**21. aprill 2004,**

millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ette nähtud nõuetele vastavuse, toetuse ümbersuunamise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi rakendamise üksikasjalikud reeglid

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

ja kontrollisüsteemi rakendamise üksikasjalikud eeskirjad, ning võtta käesoleva määruse aluseks määrusega (EÜ) nr 2419/2001 kehtestatud põhimõtted.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrust (EÜ) nr 1782/2003, (⁽¹⁾) millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001, ning eriti selle artikli 7 lõiget 1, artikli 10 lõiget 3, artikli 24 lõiget 2, artikli 34 lõiget 2, artikli 52 lõiget 2 ning artikli 145 punkte b, c, d, g, j, k, l, m, n ja p,

ning arvestades järgmist:

(1) Määrusega (EÜ) nr 1782/2003 kehtestati ühtne otsemaaksete kava ning teatavad muud otsetoetuskavad. Samal ajal ühendas see mitmed olemasolevad otsetoetuskavad. Lisaks kehtestatakse sellega põhimõte, mille kohaselt otsetoetusi põllumajandustootjale, kes ei vasta teatavatele tingimustele loomade, taimede ja rahvatervise, keskkonna ja loomade heaolu valdkondades (nõuetele vastavus), vähendatakse või ta arvatakse toetusesaajate hulgast välja.

(2) Otsetoetuskavu, mis algselt viidi sisse ühise põllumajanduspoliitika reformi tulemusena 1992. aastal ja mida arendati edasi Agenda 2000 meetmete alusel, hallatakse nüüd ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi (edaspidi "ühtne süsteem") abil. See süsteem on osutunud mõjusaks ja tõhusaks vahendiks otsetoetuskavade rakendamisel. Määrus (EÜ) nr 1782/2003 lähtub sellest ühtsest süsteemist ja jätab süsteemi hooleks nii sellega loodud otsetoetuskavade kui ka nõuetele vastavuse halduse ja kontrolli.

(3) Seetõttu on vaja tühistada komisjoni 11. detsembri 2001. aasta määrus (EÜ) nr 2419/2001, millega kehtestati nõukogu määrusega (EMÜ) nr 3508/92 (⁽²⁾) kehtestatud teatavatele ühenduse toetuskavadele ühtse haldus-

(4) Selguse eesmärgil on asjakohane sätestada teatavad mõisted.

(5) Määruses (EÜ) nr 1782/2003 sätestatakse nõuetele vastavuse ühe osana ühelt poolt liikmesriikide ja teiselt poolt põllumajandustootjate teatavad kohustused püsikarjamaade säilitamise suhtes. Tuleb kehtestada säilitatavate püsikarjamaade ja põllumajandusmaa suhtarvu määramise üksikasjad ning ette näha individuaalkohustused põllumajandustootjate tasandil järgimiseks, kus on määratud, et see suhtarv väheneb püsikarjamaa all oleva maa kahjuks.

(6) Tõhusa kontrolli huvides ning ühe liikmesriigi piires eri makseasutustele korduvate abitaotluste esitamise ärahoidmiseks peaksid liikmesriigid ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga hõlmatud abitaotlusi esitavate põllumajandustootjate jaoks kehtestama ühtse registreerimis-süsteemi.

(7) Liikmesriikides kasutatavate põllumajanduslike maatükkide identifitseerimise süsteem eeldab üksikasjalikke eeskirju kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 20. Selle sätte kohaselt tuleb kasutada elektroonilisi geoinfosüsteemi tehnoloogiaid (GIS). Tuleb selgitada, millisel tasandil peaks süsteem töötama, samuti teabe üksikasjalikkuse tasand, mis peab GISis kättesaadav olema.

(8) Lisaks tekitab määruse (EÜ) nr 1782/2003 4. jaotise 4. peatükis pähklite eest pindalatoetuse juurutamine vajaduse uue teabekihi järele GISis. Siiski on asjakohane vabastada sellest kohustusest need liikmesriigid, kus suurim tagatud pindala on 1 500 ha või väiksem, ja selle asemel ette näha suurema tihedusega kohapealsed kontrollid.

(⁽¹⁾) EÜT L 270, 21.10.2003, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 21/2004 (EÜT L 5, 9.1.2004, lk 8).

(⁽²⁾) EÜT L 327, 12.12.2001, lk 11. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 118/2004 (EÜT L 17, 24.1.2004, lk 7).

- (9) Ühtse otsemaksete kava nõuetekohase rakendamise tagamiseks vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotisele tuleks liikmesriikidel luua identifitseerimise ja registreerimise süsteem, mille alusel toetuseõigused peavad olema jälgitavad ning mis võimaldab muu hulgas üle kontrollida ühtse otsemaksete kava jaoks deklareeritud maa-alasid igale põllumajandustootjale eraldatud toetuseõiguste suhtes ja erinevaid toetuseõigusi omavahel.
- (10) Erinevate nõuetele vastavuse järelevalveks tuleb sisse seada kontrollisüsteem ja asjakohased sanktsioonid. Selleks on liikmesriikide erinevatel ametiasutustel vaja vahetada teavet abitaotluste, kontrolliproovide, kohapealsete kontrollide jms kohta. Tuleks sätestada sellise süsteemi põhielemendid.
- (11) Ühenduse finantshuvide kaitsmiseks tuleks ette näha, et määruse (EÜ) nr 1782/2003 alusel sooritata vaid makseid võib teostada üksnes pärast seda, kui abikõlblikkuskriteeriumide kontrollimised on lõpetatud.
- (12) Määrus (EÜ) nr 1782/2003 jätab liikmesriikidele valiku selles ette nähtud teatavate toetuskavade rakendamise suhtes. Käesolevas määruses tuleb seega sätestada haldus- ja kontrollivajadused võimalikke valikuid silmas pidades. Käesolevas määruses kehtestata vaid selliseid sätteid võib seega kohaldada üksnes sellises ulatuses, milles liikmesriigid on neid valikuid teinud.
- (13) Kontrollide tõhususe eesmärgil tuleks mis tahes kasutatavad maa-alad ja vastavad toetuskavad deklareerida samaaegselt. Tuleks seega sätestada kõiki pindalatoetusega mis tahes viisil seotud abitaotlusi hõlmava ühtse abitaotluse esitamine.
- (14) Ühtse taotluse vormi peaksid lisaks sellele esitama ka põllumajandustootjad, kes ei taotle ühtki neist toetustest, mida ühtne taotlus hõlmab, kui nende käsutuses on põllumajandusmaad.
- (15) Kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 34 lõikega 2 ei või liikmesriigid ühtse otsemaksete kava abitaotluste esitamiseks määrata hilisemat kuupäeva kui antud aasta 15. mai. Kuna ühtne taotlus hõlmab kõiki pindala abitaotlusi, on asjakohane seda reeglit rakendada ka kõigi muude pindalatoetuste abitaotluste puhul. Eriliste kliimatingimuste tõttu Soomes ja Rootsis tuleks nimetatud sätte teise lõigu alusel neil liikmesriikidel lubada määrata hilisem kuupäev, mis poleks hilisem kui 15. juuni. Lisaks tuleks erandlikke üksikjuhtumeid käsitleda samadel õiguslikel alustel, kui seda peaksid tulevikus tingima asjaomase aasta kliimatingimused.
- (16) Ühtses taotluses peaks põllumajandustootja deklareerima mitte ainult põllumajandusotstarbel kasutatava maa-alad, vaid ka oma toetuseõigused. Lisaks sellele tuleks nõuda, et koos ühtse taotlusega esitataks kanepi, kõva nisu, riisi, pähklite, energeetiliste põllukultuuride, tärklisekartuli ja seemne tootmisega seotud mis tahes eriteave.
- (17) Taotlusmenetluste lihtsustamist silmas pidades ja kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 22 lõikega 2 tuleks selles kontekstis sätestada, et liikmesriigid, kuivõrd see on võimalik, varustavad põllumajandustootjat eeltrükitud teabega.
- (18) Tõhusaks järelevalveks peaks iga liikmesriik lisaks sellele määrama abitaotluskõlblike põllumajanduslike maatükkide minimaalsuuruse.
- (19) Lisaks sellele tuleks sätestada, et ühtse taotluse vormil deklareeritaks ka maa-alad, mille osas abi ei taotleta. Kasutusotstarbest sõltuvalt võib olla oluline omada täpset teavet, mistõttu tulebki teatavad otstarbed eraldi deklareerida, samas kui teatavaid muid otstarbeid võib deklareerida ühe rubriigi all. Juhul kui liikmesriigid sellist teavet juba saavad, tuleks siiski lubada sellest reeglist kõrvale kalduda.
- (20) Selleks, et maa-alad kasutada kavatsevatele põllumajandustootjatele lubada võimalikult suuremat paindlikkust, tuleks lubada neil oma ühtseid taotlusi muuta kuni hari-like külvikuupäevadeni, tingimusel et on täidetud kõik eri toetuskavade erinõuded ja pädev ametiasutus pole põllumajandustootjat veel teavitanud ühtses taotluses leiduvatest vigadest ega ka kohapealsest kontrollist, mille käigus avastataks vigu seoses muudetud osaga. Muudatuse järel tuleb võimaldada korrigeerida vastavaid tõendavaid dokumente või esitavaid lepinguid.
- (21) Juhul kui liikmesriik otsustab rakendada erinevaid loomapidamise toetuskavu, tuleks ühtselt sätestada loomapidamise abitaotlustes nõutavad üksikasjad.

- (22) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määruses (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise ning veiseliha ja veiseliha toodete märgistamise ja nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97⁽¹⁾ kehtetuks tunnistamise kohta nõutakse veisepidajatel neid loomi käsitleva teabe esitamist infotehnoloogilisse andmebaasi. Kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 138 võib veisetoetuskavade alusel lisatasusid maksta üksnes kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1760/2000 nõuetekohaselt identifitseeritud ja registreeritud loomade eest. Infotehnoloogiline andmebaas on omandanud ulatusliku tähtsuse ka toetuskavade haldamisega seoses. Asjakohane teave tuleks toetuskavade alusel taotlusi esitavatele põllumajandustootjatele seetõttu õigeaegselt kättesaadavaks teha.
- (23) Liikmesriikidel tuleks lubada kasutada infotehnoloogilises andmebaasis leiduvat teavet lihtsustatud taotlusmenetluste juurutamiseks, tingimusel et infotehnoloogiline andmebaas on usaldusväärne. Tuleks ette näha eri võimalused, mis lubaksid liikmesriikidel kasutada infotehnoloogilises andmebaasis leiduvat teavet veiste puhul seoses abitaotluste esitamise ja haldamisega. Kui selliste tingimustega aga nähakse ette, et põllumajandustootja ei pea ükshaaval identifitseerima veiseid, millele ta lisatasu taotleb, tuleks teha selgeks, et potentsiaalselt abikõlbliku looma, mille suhtes avastatakse identifitseerimise ja registreerimise süsteemi eeskirjade eiramisi, võib sanktsioonide rakendamise eesmärgil lugeda loomaks, millele on abi taotletud.
- (24) Tuleb määrata piimakarjatoetuste abitaotluste esitamise ja sisu ning seotud lisamaksete üksikasjad.
- (25) Tuleb luua üldraamistik lihtsustatud menetluste juurutamiseks põllumajandustootja ja liikmesriikide ametiasutuste teabevahetuse kontekstis. See raamistik peaks eelkõige ette nägema elektrooniliste vahendite kasutamist. Siiski tuleb tagada eelkõige, et selliselt edastatavad andmed on täiesti usaldusväärsed ning et selliseid menetlusi rakendatakse põllumajandustootjate vahel ebavõrdsust tekitamata.
- (26) Kui abitaotlustes leidub ilmseid vigu, peaks neid saama igal ajal parandada.
- (27) Abitaotluste, pindalatoetuste abitaotluste muudatuste ja mis tahes alusdokumentide, lepingute või deklaratsioonide esitamise ajaliste piirangute austamine on möödapääsmatu selleks, et võimaldada siseriiklikel asutustel planeerida ja seejärel läbi viia abitaotluste õigsuse
- tõhusat kontrolli. Seetõttu tuleks sätestada ajalisel piirangul hilinevad taotluste vastuvõtmiseks. Lisaks tuleks kohaldada vähendamist, et ergutada põllumajandustootjaid tähtaegadest kinni pidama.
- (28) Põllumajandustootjatel tuleks lubada oma abitaotlusi täielikult või osaliselt tagasi võtta igal ajal, tingimusel et pädev asutus ei ole põllumajandustootjat veel teavitanud abitaotluses leiduvatest vigadest ega ka kohapealsest kontrollist, mille käigus avastatakse vigu osas, mida tagasivõtmine mõjutab.
- (29) Ühtse süsteemi raames hallatavate toetuskavade sätete täitmist tuleks tõhusalt jälgida. Sel eesmärgil ning järelevalvetasandi ühtlustamiseks kõikides liikmesriikides tuleb üksikasjalikult sätestada haldus- ja kohapealsete kontrollide kriteeriumid ja tehnilised menetlused nii toetuskavadele kehtestatud abikõlblikkuskriteeriume kui ka tingimuste täitmist silmas pidades. Lisaks sellele peaksid valikukriteeriumite täitmise kohapealsed kontrollid reeglina toimuma ette teatamata. Võimalusel peaksid liikmesriigid üritama käesoleva määruse kohaseid eri kontrolle kombineerida.
- (30) Tuleks määrata eri toetuskavade alusel kohapeal kontrollitavate põllumajandustootjate miinimumarv. Juhul kui liikmesriigid otsustavad taotleda abi erinevate loomapidamise toetuskavade alusel, tuleks ette näha ühtne majandipõhine lähenemine nende kavade alusel abi taotlevatele põllumajandustootjatele.
- (31) Eeskirjade oluliste eiramiste määramiseks tuleks tõsta kohapealsete kontrollide tihedust jooksva ja järgmisel aastal, et saavutada vastuvõetaval tasemel kindlustunne asjaomaste abitaotluste õigsuse suhtes.
- (32) Kohapealsete kontrollide miinimummäärat valim tuleks koostada osaliselt riskianalüüsi põhjal ja osaliselt juhuslikult. Tuleks täpsustada peamised riskianalüüsi puhul arvesse võetavad tegurid.
- (33) Abitaotlusi esitavate põllumajandustootjate kohapealsed kontrollid ei pea tingimata hõlmama iga üksiklooma või põllumajanduslikku maatükki. Teatavatel juhtudel võib kontrollile läbi viia valimipõhiselt. Kui see aga on lubatud, siis võib valimit laiendada usaldusväärse ja esindusliku kindlustunde taseme tagamiseks vajalikul määral. Mõningatel juhtudel võib vajalikuks osutuda valimi laiendamine täiskontrolliks. Liikmesriigid peaksid määrama kontrollivalimite valikukriteeriumid.

⁽¹⁾ EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1. Määrust on viimati muudetud Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovakkia Vabariigi ühinemistingimuste aktiga ning Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatustega – II lisa: ühinemisakti artiklis 20 viidatud nimekirja – 6. Põllumajandus – B. Veterinaar- ja fütosanitaarõigusaktid – I. Veterinaarõigusaktid (EÜT L 236, 23.9.2003, lk 381).

- (34) Kohapealse kontrolli tõhususe jaoks on oluline, et kontrollivaid töötajaid teavitatakse kohapealse kontrolli valikupõhjustest. Liikmesriigid peaksid pidama sellise teabe kohta arvestust.
- (35) Lisaks sellele, et võimaldada riigiasutustel ja ühenduse pädevatel asutustel kohapealseid kontrolle jälgida, tuleks koostada protokoll kontrollide üksikasjade kohta. Põllumajandustootjale või tema esindajale tuleks anda võimalus protokollile alla kirjutada. Kaugseire abil tehtavate kontrollide puhul peaks liikmesriikidel olema lubatud sellist õigust ette näha üksnes juhul, kui kontrolli käigus avastatakse eeskirjade eiramisi. Olenemata tehtud kohapealse kontrolli liigist, peaks põllumajandustootja eeskirjade eiramise avastamise korral saama protokoll koopia.
- (36) Maa-alade kohapealsed kontrollid on üldreeglina kaheosalised, esimene osa on seotud deklareeritud põllumajanduslike maatükkide tõendamiste ja mõõtmistega graafilise materjali, aerofotograafia jne alusel. Teine osa hõlmab maatükkide füüsilist kontrolli deklareeritud põllumajanduslike maatükkide tegeliku suuruse ning kõnealusest toetuskavast olenevalt deklareeritud saagi ja selle kvaliteedi tõendamiseks. Vajaduse korral tuleks sooritada mõõtmised. Põllul võib füüsilise kontrolli läbi viia valimipõhiselt.
- (37) Tuleks sätestada üksikasjalikud reeglid maa-alade määramise ja kasutatavate mõõtmismeetodite kohta. Kui toetust makstakse teatavate põllukultuuride tootmise eest, siis kogemus näitab, et koos pindalatoetusteks kõlblike põllumajanduslike maatükkide pindala määramisega on vaja määratleda ka põldude teatavate tunnusoonte, eelkõige hekkide, kraavide ja piirete aktsepteeritav laius. Eri keskkonnavajadusi arvestades on asjakohane ette näha mõningat paindlikkust piirkondlike saagikuse kinnitamisel arvestatavate määrade puhul.
- (38) Ühtse otsemaksete kava alusel toetuse saamiseks deklareeritud maa-aladesse tuleks siiski suhtuda eristavalt, arvestades fakti, et sellised maksed pole enam seotud tootmiskohustusega.
- (39) Seemnetoetuskava iseärasusi vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklile 99 arvesse võttes tuleks kehtestada kontrolli erisätted.
- (40) Tuleks sätestada kaugseire kohapealseks kontrolliks kasutamise tingimused ning füüsiliste kontrollide sooritamise neil juhtudel, kui fototõlgendus ei võimalda selgeid tulemusi.
- (41) Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 52 on sätestatud tetrahydrokannabinooli (THC) sisalduse erikontrollid juhaks, kui põllumajandustootja kasvatab kanepit ühtse otsemaksete kava jaoks deklareeritud põllumajanduslikel maatükkidel. Tuleb määratleda selliste kontrollide üksikasjad.
- (42) Juhul kui liikmesriik otsustab rakendada erinevaid loomapidamise toetuskavu, mille alusel abi taotletakse, tuleks sätestada kohapealsete kontrollide ajastamine ja miinimumsisu. Veiste abitaotlustes deklareeritud või veiste infotehnoloogilisse andmebaasi sisestatud andmete õigsuse tõhusaks kontrollimiseks tuleb enamik sellistest kontrollidest eelkõige läbi viia seni, kuni loomi tuleb loomapidamiskohustuse alusel veel põllumajandusettevõttes hoida.
- (43) Juhul kui liikmesriik otsustab rakendada erinevaid veiste toetusskeeme, mille puhul veiste nõuetekohane identifitseerimine ja registreerimine vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklile 138 on üks abikõlblikkuskriteeriume, tuleks tagada, et ühenduse toetus määratakse üksnes nõuetekohaselt identifitseeritud ja registreeritud veistele. Selliseid kontrolle tuleks samuti teostada veiste suhtes, kelle puhul pole veel taotlust esitatud, kuid kelle puhul abitaotlus võidaks esitada tulevikus, sest mitmete veisetoetuskavade ülesehituse tõttu esitatakse selliste loomade puhul abitaotlus alles pärast seda, kui nad on majandist juba lahkunud.
- (44) Juhul kui liikmesriik otsustab rakendada tapalisatasu, tuleks eraldi sätestada kontrollimised tapamajades eesmärgiga kontrollida, et loomad, mille kohta abitaotlused on esitatud, on abikõlblikud ning et infotehnoloogilises andmebaasis sisalduvad andmed on õiged. Liikmesriikidel tuleks lubada sellisteks kontrollimisteks tapamaju valida kahel erineval alusel.
- (45) Sel juhul, kui võrd see käsitleb pärast veiste eksporti makstavat tapalisatasu, on vaja erisätteid lisaks ekspordiga üldiselt seotud ühenduse kontrollisätetele kontrollieesmärkide erinevuse tõttu.
- (46) Loomapidamistoetustega seoses ette nähtud kontrollisätted peaksid vajaduse korral olema kohaldatavad ka lisatasude suhtes määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 133 alusel.

- (47) Komisjoni 23. juuni 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1082/2003 alusel, milles sätestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1760/2000 (veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi raames läbiviidavate kontrollide minimaalse taseme kohta) ⁽¹⁾ rakendamise üksikasjalikud reeglid, on kehtestatud kontrolli erisätted. Selliste kontrollide läbiviimisel kõnesoleva määruse alusel tuleks tulemusi ühtse süsteemi tarbeks kajastada kontrolliaruandes.
- (48) Piimakarjatoetuste ja nendega seotud lisatasude abitaotluste suhtes on peamiseks abikõlblikkuskriteeriumiteks põllumajandustootjale eraldatud piimakvoodi raames toota lubatud piimakogus ning kas põllumajandustootja on tegelikult piimatootja. Liikmesriikide pädevaid asutusi on sellest piimakvoodist juba teavitatud. Seetõttu tuleb kohapeal peamiselt kontrollida seda, kas põllumajandustootja on tegelikult piimatootja. Selliseid kontrollimisi võib teha eelkõige põllumajandustootja raamatupidamise või muude registre alusel.
- (49) Määrusega (EÜ) nr 1782/2003 juurutatakse nõuetele vastavuse nõue põllumajandustootjatele, kes saavad toetusmaksid kõikide nimetatud määruse I lisas loetletud otsetoetuskavade alusel. Sellega nähakse ette vähendamise ja väljaarvamise süsteem selliste kohustuste mittetäitmise puhuks. Tuleks kindlaks määrata selle süsteemi üksikasjad.
- (50) Tuleks kindlaks määrata üksikasjad seoses küsimusega, millised ametiasutused liikmesriikides viivad läbi nõuetele vastavuse kohustuse kontrolli.
- (51) Teatavatel juhtudel võib liikmesriikidel olla kasulik viia läbi nõuetele vastavuse kohustuste halduskontrolli. Seda kontrollivahendit ei peaks siiski liikmesriikidele kohustuslikuks muutma, samas kui on kasulik ette näha selle kaalutluslik kasutamine.
- (52) Tuleb määrata nõuetele vastavuse kohustuste miinimumkontrollimäär. Selleks kontrollimääraks tuleks kinnitada 1 % iga kontrolliameti pädevusvaldkonda jäävatest põllumajandustootjatest, kes valitakse asjakohase riskianalüüsi alusel. Selle valimi aluseks tuleks võtta kas abikõlblikkuskriteeriumite kohapealseks kontrolliks valitud põllumajandustootjate valimid või otsetoetusteks abitaotlusi esitanud põllumajandustootjate üldkogum. Viimasel juhul tuleks lubada teatavaid alternatiive.
- (53) Üldreeglina, võttes arvesse nõuetele vastavuse kohustuste mitmekesisust, tuleks kohapealsetes kontrollides tähelepanu keskendada kõikidele kohustustele, mille täitmist selle külastuse ajal on võimalik kontrollida. Lisaks peaks kontrollija nende nõuete ja standardite osas, mille eiramisi ei olnud võimalik külastuse ajal selgelt tuvastada, määratlema juhtumid, mis vajaduse korral esitatakse edasisteks kontrollimisteks.
- (54) Tuleb määrata üksikasjalike ja spetsiifiliste kontrolliaruannete koostamise reeglid. Valdkonnale spetsialiseerunud kontrollijad peaksid osutama kõikidele leidudele, samuti leidude tõsidusele, et võimaldada makseasutusel määrata vastavad vähendamised või vajaduse korral tootja otsetoetuste saajate hulgast välja arvata.
- (55) Ühenduse finantshuvide tõhusaks kaitsmiseks tuleks võtta asjakohased meetmed, et vältida eeskirjade eiramise ja pettuste vastu. Eraldi tuleks sätestada juhtumid, kus leitakse erinevate asjaomaste toetuskavade abikõlblikkuskriteeriumite eiramisi.
- (56) Määruses (EÜ) nr 1782/2003 kavandatud vähendamise ja väljaarvamise süsteemil on aga nõuetele vastavuse kohustustega seoses hoopis muu eesmärk, nimelt motiveerida põllumajandustootjaid austama nõuetele vastavuse valdkonnas juba olemasolevaid õigusakte.
- (57) Vähendamise ja väljaarvamise määramisel tuleks arvesse võtta proportsionaalsuse põhimõtet ja abikõlblikkuskriteeriumite puhul vääramatu jõu juhtumitega seotud eriprobleeme ja ka erandlikke ja looduslikke tingimusi. Nõuetele vastavuse kohustustega seotud vähendamisi ja väljaarvamisi võib kohaldada üksnes siis, kui põllumajandustootja tegutses hoolimatult või tahtlikult. Vähendamised ja väljaarvamised tuleks liigitada vastavalt eeskirjade eiramise tõsidusele ning näha vajaduse korral teatavaks ajaks ette täielik väljaarvamine ühest või mitmest toetuskavast. Abikõlblikkuskriteeriumite osas tuleks nende puhul arvestada erinevate toetuskavade iseärasusi.
- (58) Pindalatoetuste abitaotluste osas mõjutavad eeskirjade eiramised tavaliselt maa-alade osi. Seetõttu saab ühe maatüki üledeklareerimisi tasaarvestada teiste sama põllukultuuri maatükkide aladeklareerimisega. Teatava tolerantsuspiiri ulatuses tuleks ette näha lihtsalt abitaotluste kohandamine tegelikult määratud pindalale vastavaks ja vähendamisi rakendada üksnes alates selle piiri ületamisest.

⁽¹⁾ EÜT L 156, 25.6.2003, lk 9.

- (59) Seetõttu tuleb määratleda sama põllukultuuri all olevad maa-alad. Ühtse otsemaksete kava jaoks deklareeritud maa-alad peaksid põhimõtteliselt olema ühe põllukultuuri all. Siiski tuleks määrata erireeglid selleks, et määratleda seotud aktiveeritud toetuseõigused juhul, kui tuvastatakse deklareeritud ja määratletud maa-ala erinevus. Lisaks tuleb kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 54 lõikega 6 maa tootmisest kõrvaldamise õigused aktiveerida enne mis tahes muid õigusi. Sellega seoses tuleb sätestada kaks olukorda. Esiteks tuleb maa-ala, mis tootmisest kõrvaldamise õiguste aktiveerimiseks on deklareeritud tootmisest kõrvaldatuks, kuid tegelikkuses tootmisest kõrvaldatud pole, lahutada ühtse otsemaksete kava jaoks deklareeritud kogu maa-alast kui määratlemata maa-ala. Teiseks tuleks teoreetiliselt niisamuti toimida tootmisest kõrvaldamise õigustele vastava maa-ala suhtes, kui neid õigusi pole aktiveeritud, kui samal ajal aktiveeritakse teisi õigusi vastava maa-alaga seoses.
- (60) Tärklisekartuli ja seemnetootuskavade abitaotluste üksikasjade arvesse võtmiseks on vaja erisätteid. Juhul kui liikmesriik otsustab rakendada erinevaid loomapidamise toetuskavu, mille puhul põllumajandustootjad taotlevad loomapidamistoetust ja sel eesmärgil deklareerivad söödamaad, kuid selliste maa-alade üledeklareerimise tulemusel ei maksta suuremat toetust loomade eest, ei peaks karistusi ette nägema.
- (61) Loomapidamise abitaotluste puhul on eiramiste tulemuks asjaomase looma abikõlbmatuks määramine. Vähendamise tuleks ette näha alates esimesest eeskirjade eiramistega seotud looma avastamisest, kuid vähendamise määrast sõltumata peaks karistus olema leebem, kui eeskirjade eiramisi leitakse üksnes kuni kolme looma puhul. Kõikidel muudel juhtudel peaks karistuse raskusaste sõltuma loomade protsendist, mille puhul eeskirjade eiramisi on leitud.
- (62) Põllumajandustootjatel tuleks lubada veiseid ja lambaid/kitsi asendada asjaomase sektori reeglitega lubatud piires. Kui põllumajandustootja loodusliku olukorra tõttu ei suuda täita loomapidamiskohustust sektori reeglite kohaselt, ei peaks vähendamisi ja väljaarvamisi rakendama.
- (63) Juhul kui liikmesriik otsustab rakendada tapalisatasu, tuleks tapamajade olulisuse tõttu mõnede veisetoetuskavade nõuetekohaseks funktsioneerimiseks ette näha ka juhtumid, kui tapamajad raske hooletuse tõttu või tahtlikult väljastavad valesertifikaate või -deklaratsioone.
- (64) Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 133 sätestatud lisatoetusi käsitlevate eeskirjade eiramiste osas tuleks liikmesriikidel ette näha sanktsioonid, mis peaksid olema samaväärsed pindala- ja loomapidamistoetuskavade puhul ette nähtud sanktsioonidega, välja arvatud juhul, kui see on ebasobiv. Viimasel juhul tuleks liikmesriikidel ette näha sobilikud samaväärsed sanktsioonid.
- (65) Tuleks määrata piimakarjatoetuste ja lisatasude vähendamised ja sanktsioonid juhaks, kui abi taotleb põllumajandustootja ei täida oma piimatootmiskohustust.
- (66) Nõuetele vastavuse kohustuste puhul, välja arvatud vähendamise- või väljaarvamisastme reguleerimine proportsionaalsuse põhimõtet silmas pidades, tuleks sätestada, et teatavast hetkest alates tuleks ühe ja sama nõuetele vastavuse kohustuse korduvaid eiramisi pärast põllumajandustootja eelnevat hoiatamist käsitleda tahtliku rikkumisena.
- (67) Abikõlblikkuskriteeriumitega seotud vähendamisi ja väljaarvamisi ei peaks reeglina kohaldama, kui põllumajandustootja esitas faktiliselt õigeid andmeid või kui ta muul viisil suudab tõestada, et viga ei tekkinud tema süül.
- (68) Põllumajandustootjate suhtes, kes mis tahes ajal teavitavad pädevaid riiklikke asutusi ebaõigetest abitaotlustest, ei peaks kohaldama vähendamisi ega väljaarvamisi ebaõigsuse põhjusest olenemata, tingimusel et põllumajandustootjat ei ole teavitatud pädeva asutuse kavatsusest läbi viia kohapealne kontroll ja see asutus ei ole veel teavitanud põllumajandustootjat taotluses esinevast eeskirjade eiramisest. Sama tuleks kohaldada abitaotluste aluseks olevate veiste kohta infotehnoloogilises andmebaasis leiduva ebaõige teabe suhtes, mille puhul eiramine tähendab nii nõuetele vastavuse kohustuse tõsist rikkumist kui ka abikõlblikkuskriteeriumi rikkumist, kui sellised eeskirjade eiramised on olulised üksnes nõuetele vastavuse kohustusega seoses.
- (69) Väikeste summade haldamine on liikmesriikide pädevate asutuste jaoks koormav ülesanne. Seetõttu on asjakohane lubada liikmesriikidel mitte maksta toetussummasid, mis jäävad alla kindla miinimummäära, ja mitte nõuda ebaõigesti makstud summade tagastamist, kui kõnealused summad on minimaalsed.
- (70) Tuleb sätestada spetsiifilised ja üksikasjalikud nõuded ühe põllumajandustootja ühele või mitmele abitaotlusele erinevate vähendamiste erapooletu kohaldamise kindlustamiseks. Käesoleva määrusega ettenähtud vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamine ei tohiks piirata muude ühenduse või siseriiklike sätetega kehtestatud täiendavate sanktsioonide kohaldamist.

- (71) Kui väärmatu jõu või erandlike asjaolude tagajärjel pole põllumajandustootja suuteline täitma sektori reeglites ette nähtud kohustusi, ei peaks ta kaotama õigust toetusmaksele. Tuleks täpsustada, milliseid asjaolusid võib pädev asutus tunnistada erandlikeks asjaoludeks.
- (72) Hea usu põhimõtte ühetaolise kohaldamise tagamiseks ühenduse kõikides osades tuleks alusetult makstud summade tagasinõudmise puhul sätestada tingimused, mille alusel võib sellele põhimõttele tugineda, ilma et see piiraks nõukogu 17. mai 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 1258/1999 (ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta) ⁽¹⁾ kehtestatud raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise raames asjaomaste kulude käsitlemist.
- (73) Tuleks kehtestada reeglid, millega sätestatakse selliste tervikmajandite üleandmise tagajärjed, millel on teatavaid kohustusi ühtse süsteemi otsetoetuskavadega seoses.
- (74) Üldreeglina peaksid liikmesriigid võtma kõik vajalikud täiendavad meetmed käesoleva määruse nõuetekohase toimimise tagamiseks. Liikmesriigid peaksid üksteist vajadusel vastastikku abistama.
- (75) Komisjoni tuleks teavitada liikmesriikide meetmetest, mida nad võtavad ühtse süsteemi rakendamise endapoolseks muutmiseks. Selleks, et võimaldada komisjonil ühtse süsteemi tõhusat järelevalvet, tuleks liikmesriikidel komisjonile saata teatavat igaaastast kontrollistatistikat.
- Liikmesriikidel tuleks lisaks teavitada komisjoni kõikidest meetmetest, mida nad võtavad püsikarjamaa all oleva maa säilitamiseks.
- (76) Tuleb kehtestada reeglid rakendatavate ümbersuunamise arvutamiseks, kui toetust muudetakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 10, kasutatavaks muutuv rahaliste vahendite jaotusmeetod, samuti täiendavate toetussummade arvutamine nimetatud määruse artikli 12 alusel, et sätestada reeglid, mille abil määrata, kas nimetatud artiklis osutatud 5 000 euro piir on saavutatud.
- (77) Käesolevat määrust tuleks hakata kohaldama alates 1. jaanuarist 2005. Samast kuupäevast alates tuleks määrus (EÜ) nr 2419/2001 kehtetuks tunnistada. Siiski tuleks jätkata nimetatud määruse kohaldamist enne 1. jaanuari 2005 algavate turustusaastate või lisatasuperioodidega seotud abitaotluste puhul. Määrusega (EÜ) nr 2419/2001 kehtestatud reeglite tagajärjel kohaldatavate vähendamise kehtetuks muutmise vältimiseks käesolevale uuele režiimile üleminekul on vajalikud erisätted.
- (78) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas otsetoetuste korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I OSA

REGULEERIMISALA JA ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Kohaldamisala

Käesolevas määruses sätestatakse määruse (EÜ) nr 1782/2003 II jaotises kehtestatud nõuetele vastavuse, toetuse ümbersuunamise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi (edaspidi "ühtne süsteem") rakendamise üksikasjalikud reeglid. See ei piira individuaalseid toetuskavu hõlmavates määrustes sätestatud erinõuete kohaldamist.

Artikkel 2

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) *viljelusmaa* – põllukultuuride tootmiseks haritav maa ja tootmisest kõrvaldatud maa või kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 5 heas põllumajanduslikus ja keskkondlikus korras hoitav maa või kasvuhoonete all olev maa või ligipääsmatu või ligipääsetava katte all olev maa;

- 2) *püsikarjamaa* – maa, mida kasutatakse rohu või muude rohhtaime looduslikuks kasvatamiseks (isekülvi teel) või harimiseks (külvamine), mida pole kaasatud majandi külvi-korda viie aasta jooksul või kauem;

- 3) *veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteem* – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1760/2000 kehtestatud veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteem ⁽²⁾;

- 4) *kõrvamärk* – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis a ja artiklis 4 viidatud kõrvamärk loomade individuaalseks identifitseerimiseks;

⁽¹⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 103.

⁽²⁾ EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1.

- 5) *veiste infotehnoloogiline andmebaas* – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis b ja artiklis 5 viidatud infotehnoloogiline andmebaas;
- 6) *loomapass* – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis c ja artiklis 6 viidatud loomapass;
- 7) *register* – register, mida loomapidajad peavad kooskõlas nõukogu direktiivi 92/102/EMÜ⁽¹⁾ artikliga 4, nõukogu määruse (EÜ) nr 21/2004⁽²⁾ artikliga 5 või vastavalt määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktiga d ja artikliga 7;
- 8) *veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi elemendid* – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artiklis 3 viidatud elemendid;
- 9) *identifitseerimiskood* – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 4 lõikes 1 viidatud identifitseerimiskood;
- 10) *eeskirjade eiramised* – kõnealuse toetuse võimaldamiseks asjakohaste reeglite mittejärgimine;
- 11) *ühtne taotlus* – otsetoetuste taotlus ühtse otsemaksete kava ja teiste pindala toetusavade raames, mis on kehtestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 III ja IV jaotises;
- 12) *pindala toetuskavad* – ühtne otsemaksete kava ja kõik toetuskavad, mis on kehtestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotises, välja arvatud selle jaotise peatükkides 7, 11 ja 12 kehtestatud toetuskavad;
- 13) *loomapidamise abitaotlus* – taotlused toetusmakseteks lammaste ja kitsede lisatasukavade ning veise- ja vasikaliha toetuskavade alusel, mis on sätestatud vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükkides 11 ja 12;
- 14) *piimakarjatoetuse abitaotlus* – taotlused toetusmakseteks piimakarjatoetuse ja lisatasukavade alusel, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükis 7;
- 15) *kasutusviis* – põllukultuuri liigi või pinnakatte või põllukultuuri puudumise kaudu määratletav pindala kasutamine;
- 16) *veiste puhul makstava toetuse kavad* – määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 121 viidatud toetuskavad;
- 17) *lammaste ja kitsede puhul makstava toetuse kava* – määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 111 viidatud toetuskava;
- 18) *toetusetaotlusega hõlmatud veised* – veised, kelle kohta on veiste puhul makstava toetuse kava alusel esitatud loomapidamise abitaotlus;
- 19) *toetusetaotlusega hõlmatud veised* – veised, kelle kohta ei ole veel loomapidamise abitaotlust esitatud, kuid kes on veiste puhul makstava toetuse kava alusel potentsiaalselt abikõlblikud;
- 20) *loomapidamisaeg* – aeg, mille jooksul tuleb toetusetaotlusega hõlmatud looma põllumajandusettevõttes hoida vastavalt järgmistele sätetele:
 - a) isasveiste puhul makstava erilisatuse osas komisjoni 28. oktoobri 1999. aasta määruse (EÜ) nr 2342/1999, milles sätestatakse veise- ja vasikalihaturu ühist korraldust käsitleva nõukogu määruse (EÜ) nr 1254/1999⁽³⁾ üksikasjalikud rakenduseeskirjad lisatasukavade kohta, artikkel 5 ja 9,
 - b) ammalehmade puhul makstava lisatase osas määruse (EÜ) nr 2342/1999 artikkel 16,
 - c) loomade tapmise puhul makstava lisatase osas määruse (EÜ) nr 2342/1999 artikkel 37,
 - d) lammaste ja kitsede puhul makstavate toetuse osas komisjoni 21. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 2550/2001, milles sätestati üksikasjalikud reeglid nõukogu määruse (EÜ) nr 2529/2001 (lamba- ja kitselihaturu ühise korralduse kohta) üksikasjalikud rakenduseeskirjad lisatasukavade osas ning muudeti määrust (EÜ) nr 2419/2001 lammaste ja kitsede eest makstavate toetuste osas⁽⁴⁾, artikli 2 lõige 3;
- 21) *loomapidaja* – füüsiline või juriidiline isik, kes vastutab loomade eest ajutiselt või alaliselt, sealhulgas nende vedamisel ja turustamisel;
- 22) *määratletud maa-ala* – maa-ala, mille puhul on täidetud kõik toetuse andmise eeskirjades sätestatud tingimused; ühtse otsemaksete kava puhul võidakse deklareeritud maa-ala lugeda määratletud maa-alks üksnes siis, kui sellega tegelikult kaasneb vastav arv toetuseõigusi;
- 23) *määratletud loom* – loom, kelle puhul on täidetud kõik toetuse andmise eeskirjades sätestatud tingimused;
- 24) *lisatasuperiood* – abitaotlustega hõlmatud ajavahemik olenevata taotluse esitamise ajast;
- 25) *geoinfosüsteem* (edaspidi "GIS") – määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 20 viidatud infotehnoloogiline geograafiline infosüsteem;

⁽¹⁾ EÜT L 355, 5.12.1992, lk 32.

⁽²⁾ EÜT L 5, 9.1.2004, lk 8.

⁽³⁾ EÜT L 281, 4.11.1999, lk 30. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1473/2003 (EÜT L 211, 21.8.2003, lk 12).

⁽⁴⁾ EÜT L 341, 22.12.2001, lk 105. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2307/2003 (EÜT L 342, 30.12.2003, lk 11).

- 26) *võrdlusmaatükk* – määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 18 viidatud geograafiliselt piiritletud maa-ala, millel on liikmesriigi GIS identifitseerimissüsteemis registreeritud unikaalne identifitseerimiskood;
- 27) *graafiline materjal* – kaardid või muud dokumendid, mida kasutatakse GIS sisu edastamiseks abitaotlejate ja liikmesriikide vahel;
- 28) *riiklik geodeetiline süsteem* – koordinaatide viitsüsteem, mis võimaldab põllumajanduslike maatükkide standardmõõtmisi ja unikaalset identifitseerimist kogu asjaomases liikmesriigis; erinevate koordinaatsüsteemide kasutamisel peavad need olema igas liikmesriigis ühilduvad;
- 29) *makseasutus* – nõukogu määruse (EÜ) nr 1258/1999 artiklis 4 viidatud asutused ⁽¹⁾;
- 30) *nõuetele vastavus* – kohustuslikud haldusnõuded ning head põllumajandus- ja keskkonnatingimused kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklitega 4 ja 5;
- 31) *nõuetele vastavuse valdkonnad* – kohustuslike haldusnõuete eri valdkonnad määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 4 lõike 1 tähenduses ning head põllumajandus- ja keskkonnatingimused, mis on sätestatud kõnesoleva määruse IV lisas;
- 32) *õigusakt* – määruse (EÜ) nr 1782/2003 III lisa loetletud direktiiv või määrus; nimetatud määruse III lisa punktides 6, 7, 8 ja 8a loetletud direktiiv ja määrused moodustavad siiski ühe õigusakti;
- 33) *standard* – liikmesriikide määratletud standardid kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 5 ja IV lisaga;
- 34) *nõue* – kui seda mõistet kasutatakse nõuetele vastavuse kontekstis, tähendab see iga üksikut kohustuslikku haldusnõuet määruse (EÜ) nr 1782/2003 III lisa ühe õigusakti raames viidatud mis tahes artikli alusel, mis sisuliselt erineb sama õigusakti muudest nõuetest;
- 35) *rikkumine* – nõuete ja standardite rikkumine; ka käesoleva määruse artiklis 4 sätestatud kohustuste rikkumine on samuti rikkumissjuhtum;
- 36) *spetsialiseeritud asutused* – riiklikud pädevad asutused, mis kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 25 lõike 2 esimese lõiguga vastutavad kohustuslike haldusnõuete ning heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste täitmise eest;
- 37) *määratletud individuaalne piimakvoot* – individuaalsed piimakvoodid, millele põllumajandustootjal on õigus.

Artikkel 3

Püsikarjamaa all oleva maa säilitamine liikmesriigi tasandil

1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 5 lõike 2 kolmandas lõigus sätestatud erandite kohaldamist, tagavad liikmesriigid vastavalt nimetatud artikli esimesele lõikele püsikarjamaa all oleva maa osakaalu säilimise kogu põllumajandusliku maa suhtes, nagu on määratletud määruse (EÜ) nr 796/2004 artikli 2 punktis a. Seda kohustust kohaldatakse siseriiklikul või kohalikul tasandil.

Kui aga säilitatakse püsikarjamaa all oleva maa suurus absoluutväärtuses, mis on kehtestatud kooskõlas lõike 4 punktiga a, loetakse määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 5 lõike 2 esimeses lõigus sätestatud kohustus täidetuks.

2. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 5 lõike 2 teise lõigu kohaldamiseks tuleb liikmesriikidel tagada, et lõikes 1 viidatud suhtarv ei väheneks püsikarjamaa all oleva maa kahjuks üle 10 % 2003. aasta võrdlusarvu suhtes.

3. Lõikes 1 viidatud suhtarv kehtestatakse igal aastal lähtudes maa-aladest, mida põllumajandustootjad on asjaomaseks aastaks deklareerinud.

4. Lõikes 2 viidatud võrdusarv 2003. aastaks kehtestatakse järgmiselt:

a) püsikarjamaa all olevaks maaks loetakse püsikarjamaa all olev maa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2003. aastaks, pluss püsikarjamaa all olev maa, mis on deklareeritud 2005. aastal kooskõlas käesoleva määruse artikli 14 lõikega 1, ning mis pole 2003. aastal deklareeritud muuks kasutuseks kui rohumaad, välja arvatud kui põllumajandustootja saab tõestada, et selline maa polnud püsikarjamaa all 2003. aastal.

2005. aastal püsikarjamaadena deklareeritavad maa-alad, mis 2003. aastal olid abikõlblikud põllukultuuride pindala-toetuse alusel kooskõlas nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1251/1999 artikli 1 lõikega 3, millega kehtestati teatavate põllukultuuride tootjatele toetussüsteem, ⁽²⁾, arvestatakse maha.

Maa, mis oli püsikarjamaa 2003. aastal ning mis pärast 2003. aastat on metsastatud või metsastatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 5 lõike 2 kolmanda lõiguga, arvestatakse maha.

⁽¹⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 103.

⁽²⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 1.

- b) kogu põllumajanduslik maa on kogu põllumajanduslik maa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2005. aastal.

Artikkel 4

Püsikarjamaa all oleva maa säilitamine individuaaltasandil

1. Kui tehakse kindlaks, et käesoleva määruse artikli 3 lõikes 1 viidatud suhtarv väheneb, sätestab asjaomane liikmesriik siseriiklikul või kohalikul tasandil määruse (EÜ) nr 1782/2003 I lisas loetletud mis tahes otsetoetuskava alusel abi taotlevatele põllumajandustootjatele kohustuse mitte muuta püsikarjamaa all olevat maa otstarvet ilma eelneva kooskõlastuseta.

2. Kui tehakse kindlaks, et käesoleva määruse artikli 3 lõikes 2 viidatud kohustust pole võimalik tagada, sätestab asjaomane liikmesriik lisaks lõike 1 alusel võetavatele meetmetele siseriiklikul või kohalikul tasandil määruse (EÜ) nr 1782/2003 I lisas loetletud mis tahes otsetoetuskava alusel abi taotlevatele põllumajandustootjatele kohustuse muuta maad tagasi püsikarjamaaks nende põllumajandustootjate puhul, kelle käsutuses on maad, mille otstarvet muudeti püsikarjamaa all olevast maast muu kasutusotstarbega maaks.

See kohustus kehtib 2005. aastal sellise maa suhtes, mis on muudetud muu kasutusotstarbega maaks pärast 2003. aasta pindalatoetuste abitaotluste esitamise kuupäeva. 2006. aastast alates kehtib see kohustus maa suhtes, mille otstarvet on taoliselt muudetud kooskõlas artikliga 11 asjaomasel liikmesriigis ühtsete taotluste esitamise viimasele kuupäevale eelnenud 12-kuulise perioodi algusest alates.

Sellisel juhul tuleb põllumajandustootjatel protsentuaalne osa sellest maast püsikarjamaaks tagasi muuta või rajada uus vastava pindalaga püsikarjamaa. Protsentuaalne osa arvutamise aluseks võetakse pindala, mida põllumajandustootja on niimoodi muutnud, ja tasakaalu taastamiseks vajalik pindala.

Kui aga sellisele maale kohaldati üleandmist pärast selle muutmist muu kasutusotstarbega maaks, kohaldatakse seda kohustust ainult siis, kui üleandmine leidis aset pärast käesoleva määruse jõustumist.

Artikli 2 punkti 2 erandina loetakse püsikarjamaaks tagasi muudetud või muudetud maa-alad tagasimuutmise või muutmise esimesest päevast alates püsikarjamaaks.

3. Lõigetes 1 ja 2 põllumajandustootjatele sätestatud kohustust ei kohaldata siiski juhul, kui põllumajandustootjad rajasid püsikarjamaa all oleva maa nõukogu 30. juuni 1992. aasta määrusele (EMÜ) nr 2078/92 keskkonnakaitsenõuete ja loodushoiuga ühilduvate põllumajanduslike tootmismeetodite kohta ⁽¹⁾ ja 17. mai 1999. aasta määrusele (EÜ) nr 1257/1999 Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta, millega muudeti ja tunnistati kehtetuks teatavad määrused ⁽²⁾ ja nõukogu 26. aprilli 1994. aasta määrus (EÜ) nr 1017/94, milles käsitletakse praegu põllukultuuride all oleva maa-ala ümberkorraldamist ekstensiivseks loomakasvatuseks Portugalis, ⁽³⁾ vastavate kavade raames.

II OSA

ÜHTNE HALDUS- JA KONTROLLISÜSTEEM

I JAOTIS

ÜLDIST

Artikkel 5

Põllumajandustootjate identifitseerimine

Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 22 lõike 3 kohaldamist, peab kõnesoleva määruse artikli 18 lõike 1 punktis f sätestatud ühtne süsteem iga põllumajandustootja identiteedi registreerimiseks tagama kõikide sama põllumajandustootja esitatavate abitaotluste unikaalse identifitseerimise.

Artikkel 6

Põllumajanduslike maatükkide identifitseerimine

1. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 20 viidatud põllumajanduslike maatükkide identifitseerimissüsteem peab toimima võrdlusmaatükkide, näiteks katastriüksus, või tootmisühiku tasandil, mis tagab iga võrdlusmaatüki unikaalse identifitseerimise.

Liikmesriigid peavad lisaks sellele tagama põllumajanduslike maatükkide usaldusväärse identifitseerimise ning peavad eelkõige nõudma, et ühtses taotluses esitatakse üksikasjad või lisataks pädeva asutuse nimetatud dokumendid, mis võimaldavad määrata iga põllumajandusliku maatüki asukohta ja maatükki mõõta. GIS peab toimima riikliku geodeetilise süsteemi alusel.

2. Liikmesriik peab tagama, et vähemalt 75 % abitaotlusega hõlmatud võrdlusmaatükkide puhul on vähemalt 90 % vastavast maa-alast abikõlblik ühtse otsemaksete kava alusel. Hindamine teostatakse kord aastas asjakohaseid statistilisi meetodeid kasutades.

3. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise peatükis 4 sätestatud pindalatoetuse osas pähklite puhul juurutavad liikmesriigid, mille puhul mainitud määruse artikli 84 lõikes 3 kindlaks määratud riiklik tagatud pindala ületab 1 500 ha, alates 1. jaanuarist 2006 täiendava GIS-teabekihi, mis sisaldab puude arvu maatükil, nende liiki, asukohta ja viljapuuai pindala arvutust.

⁽¹⁾ EÜT L 215, 30.7.1992, lk 85.

⁽²⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80.

⁽³⁾ EÜT L 112, 3.5.1994, lk 2.

Artikkel 7

Toetuseõiguste identifitseerimine ja registreerimine

1. Toetuseõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteem, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 21, peab olema infotehnoloogiline register liikmesriigi tasandil ning, eriti käesoleva määruse artiklis 24 sätestatud ristkontrolle silmas pidades, peab tagama toetuseõiguste tõhusa jälgitavuse eelkõige järgmiste elementide suhtes:

- a) omanik;
- b) väärtus;
- b) määramiskuupäev;
- d) viimase aktiveerimise kuupäev;
- e) päritolu, eelkõige arvestades otstarvet, alg- või riigireservi, ostu, rentimist, pärimist;
- f) õiguse liik, eelkõige tootmisest kõrvaldamise õigused, eritingimustest lähtuvad õigused kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 48 ja kooskõlas nimetatud määruse artikliga 60 võimaldatud õigused;
- g) vajaduse korral regionaalsed piirangud.

2. Liikmesriigid, kus on üle ühe makseasutuse, võivad otsustada pidada elektroonilist registrit makseasutuse tasandil. Sel juhul peavad asjaomased liikmesriigid tagama erinevate registreerimise omavahelise ühilduvuse.

Artikkel 8

Üldpõhimõtted seoses põllumajanduslike maatükkidega

1. Puid hõlmav maatükk loetakse põllumajanduslikuks maatükiks pindala toetuskavade otstarbel, kui määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 51 viidatud põllumajanduslikke tegevusi või vajaduse korral kavandatavat tootmist on võimalik teostada samamoodi nagu sama piirkonna puudeta maatükkidel.

2. Söödamaa puhul:

- a) kui söödamaad kasutatakse ühiselt, jaotavad pädevad asutused selle põllumajandustootjate vahel mõtteliselt vastavalt põllumajandustootjate maakasutusele või selle maa kasutusõigusele;

- b) määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 131 rakendamiseks peab iga söödamaa olema kasutatav loomakasvatuseks vähemalt seitsme kuu vältel alates liikmesriigi määratavast kuupäevast, mis peab jääma 1. jaanuari ja 31. märtsi vahele;

- c) määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 131 rakendamiseks juhul, kui söödamaa asub muus liikmesriigis kui põllumajandustootja peamine tegevuskoht, loetakse see maa-ala põllumajandustootja nõudmisel selle põllumajandustootja majandi osaks, tingimusel et see asub majandi vahetus läheduses ja suurem osa põllumajandustootja poolt kasutatavast kogu põllumajanduslikust maast asub liikmesriigis, kus asub tema peamine tegevuskoht.

Artikkel 9

Nõuetele vastavuse kontrollisüsteem

Liikmesriigid rajavad süsteemi, mis tagab nõuetele vastavuse tõhusa kontrolli. See süsteem peab kooskõlas käesoleva määruse III jaotise III peatükiga eelkõige võimaldama:

- a) kui pädev asutus pole makseasutus, edastada vajalikku teavet otsetoetusi taotlevate põllumajandustootjate kohta makseasutustel spetsialiseeritud kontrolliasutustele ja/või vajaduse korral määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 23 lõikes 3 viidatud koordineeriva asutuse kaudu;
- b) rakendada kontrollvalimite valikumeetodeid;
- c) teha märkusi läbiviidavate kontrollide iseloomu ja ulatuse kohta;
- d) kontrolliaruandeid, mis sisaldavad avastatud rikkumisi ja hinnanguid nende raskusastmele, ulatusele, püsivusele ja korduvusele;
- e) kui pädev asutus pole makseasutus, edastada kontrolliaruandeid spetsialiseeritud kontrolliasutustelt makseasutusele või määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 23 lõikes 3 viidatud koordineerivale asutusele või mõlemale;
- f) makseasutusel rakendada vähendamiste ja väljaarvamiste süsteemi.

Liikmesriigid võivad lisaks sellele sätestada menetluse, mille kohaselt põllumajandustootja annab makseasutusele teada tema puhul rakendatavate nõuete ja standardite identifitseerimiseks vajalikud tegurid.

Artikkel 10

Toetuse maksmine

1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 28 lõikes 2 sätestatud ajavahemikku või reegleid, mis sätestavad ettemaksude sooritamise kooskõlas kõnesoleva artikli lõikega 3, ei maksta käesoleva määruse reguleerimisalasse jäävaid otsetoetusi enne, kui liikmesriigid vastavalt käesolevale määrusele on lõpetanud abikõlblikkuskriteeriumite kontrolli.

2. Käesoleva määruse III jaotise III peatükis kirjeldatud nõuetele vastavuse kontrollide puhul, kui neid pole võimalik lõpetada enne makse sooritamist, nõutakse alusetult makstud toetuste tagasimaksmist kooskõlas käesoleva määruse artikliga 73.

II JAOTIS

ABITAOTLUSED

I PEATÜKK

ÜHTNE TAOTLUS

Artikkel 11

Ühtse taotluse esitamise kuupäev

1. Põllumajandustootja, kes taotleb abi mis tahes pindala toetuskava alusel, võib esitada üksnes ühe ühtse taotluse aastas.

Põllumajandustootja, kes ei taotle abi ühegi pindala toetuskava alusel, kuid taotleb abi mõne muu määruse (EÜ) nr 1782/2003 I lisas loetletud toetuskava alusel, esitab ühtse abitaotluse vormi, kui tema käsutuses on põllumajanduslikku maad määruse (EÜ) nr 796/2004 artikli 2 punkti a mõistes, ning kooskõlas artikliga 14 loetleb sellel need maa-alad. Liikmesriigid võivad siiski põllumajandustootjaid sellest kohustusest vabastada, kui asjaomane teave on tehtud kättesaadavaks pädevatele asutustele teiste haldus- ja kontrollisüsteemide raames, mis kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 26 tagavad ühilduvuse ühtse süsteemiga.

2. Ühtne taotlus esitatakse liikmesriikide poolt määrataval kuupäeval, mis pole hilisem kui 15. mai. Soome ja Rootsi võivad siiski määrata hilisema kuupäeva, mis pole hilisem kui 15. juuni.

Kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 144 lõikes 2 viidatud menetlusega võib lubada käesoleva lõike esimeses lõigus viidatud kuupäevi edasi lükata teatavates tsoonides, kus erandlike kliimatingimuste tõttu tavalised kuupäevad pole kohaldatavad.

Selle kuupäeva määramisel peavad liikmesriigid võtma arvesse ajavahemikku, mille vältel kogu asjakohane andmestik peaks olema kättesaadav toetuste nõuetekohaseks haldus- ja finants-

juhtimiseks, ning tagama tõhusate kontrollide kavandamise võimaluse, eriti võttes arvesse, et see kuupäev määratakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 44 lõikega 3.

3. Kui sama põllumajandustootja esitatud ühtsele taotlusele vastavate toetuskavade haldamise eest vastutab üle ühe makseasutuse, võtab asjaomane liikmesriik vajalikke meetmeid tagamaks, et käesolevas artiklis nõutav teave tehtaks kättesaadavaks kõigile asjaomastele makseasutustele.

Artikkel 12

Ühtse taotluse sisu

1. Ühtne taotlus peab sisaldama abikõlblikkuse kindlaksmääramiseks vajalikku kogu teavet, eelkõige:

a) põllumajandustootja identiteet;

b) asjaomane toetuskava või toetuskavad;

c) makseõiguste identifikatsioon kooskõlas artiklis 7 ühtse otsemaksete kava puhul sätestatud identifitseerimise ja registreerimise süsteemiga maa tootmisest kõrvaldamise õiguste ja muude õiguste kaupa;

d) majandi kõigi põllumajanduslike maatükkide identifitseerimist võimaldavad üksikasjad, nende pindala väljendatuna hektarites kuni kahe komakoha täpsusega, nende asukoht ja vajaduse korral nende kasutusviisi ja kas põllumajanduslik maatükk on niisutatud;

e) põllumajandustootja kinnitus selle kohta, et ta on teadlik kõnealuste toetuskavadega seotud tingimustest.

2. Lõike 1 punktis c viidatud toetuseõiguste identifitseerimiseks tuleb kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 22 lõikega 2 põllumajandustootjale jagatud eeltrükitud vormidel näidata makseõiguste identifikatsioon kooskõlas artiklis 7 sätestatud identifitseerimise ja registreerimise süsteemiga maa tootmisest kõrvaldamise õiguste ja muude õiguste kaupa.

Taotlusvormi esitamisel teeb põllumajandustootja eeltrükitud vormil parandusi, kui on toimunud muutusi, eelkõige toetuseõiguste ülekandmisi kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 46.

Põllumajandustootja deklareerib eraldi maa tootmisest kõrvaldamise õigusi toetava maa-alala ja teisi õigusi toetava maa-alala. Kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 54 lõikega 6 taotleb põllumajandustootja maa tootmisest kõrvaldamise õigusi enne muid õigusi. Sellest tulenevalt deklareerib põllumajandustootja oma maa tootmisest kõrvaldamise õiguste arvule vastava maa tootmisest kõrvaldamise pindala, kui tema käsutuses on piisav kogus abikõlblikku maad. Juhul kui abikõlbliku maa-alala suurus on väiksem kui maa tootmisest kõrvaldamise õiguste arv, võib põllumajandustootja taotleda tema käsutuses oleva maa suurusel vastavat maa tootmisest kõrvaldamise õiguste arvu.

3. Lõike 1 punktis d viidatud kõigi põllumajanduslike maatükkide identifitseerimiseks majandis tuleb kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 22 lõikega 2 põllumajandustootjale jagatud eeltrükitud vormidel näidata maksimaalne abikõlblik pindala võrdlusmaatüki kohta ühtse otsemaksete kava puhul. Lisaks sellele tuleb põllumajandustootjale kooskõlas nimetatud sättega esitatud graafilisel materjalil tähistada võrdlusmaatükkide piirid ja nende unikaalne identifikatsioon ning põllumajandustootja peab tähistama iga põllumajandusliku maatüki asukoha. Lisaks sellele teeb põllumajandustootja taotlusvormi esitamisel parandusi eeltrükitud vormil, kui on toimunud muutusi.

Artikkel 13

Erinõuded ühtsele taotlusele

1. Juhul kui põllumajanduskultuuride pindalatoetuste abitaotlus kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 10. peatükiga sisaldab deklaratsiooni lina ja kanepi kiu tootmiseks kasvatamise kohta nimetatud määruse artikli 106 kohaselt, tuleb esitada seemnepakendil kasutatavad ametlikud etiketid kooskõlas nõukogu direktiivi 2002/57/EÜ⁽¹⁾ ja eelkõige selle artikliga 12, või lina kasvatamise korral kiu tootmiseks mis tahes muu dokument, mille asjaomane liikmesriik samaväärseks tunnistab, sealhulgas nimetatud direktiivi artiklis 19 sätestatud sertifikaat.

Kui külvamine leiab aset pärast ühtse taotluse esitamise tähtaega, esitatakse need etiketid või dokumendid hiljemalt 30. juuniks.

Kui kiuks kasvatatava kanepi seemnetiketid tuleb esitada ka teistele riiklikele asutustele, võivad liikmesriigid sätestada, et need etiketid tuleb pärast esitamist põllumajandustootjale tagastada.

Kanepi kiuks kasvatamise puhul tuleb esitada kogu teave, mis on vajalik kanepi all olevate maatükkide identifitseerimiseks iga külvatud kanepiliigi kohta eraldi.

Sellisel juhul ning kui põllumajandustootja kavatses toota kanepit kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 52, sisaldab ühtne taotlus:

a) koopiat nimetatud määruse artiklites 52 ja 106 viidatud lepingust või kohustusest, välja arvatud kui liikmesriik on sätestanud, et see koopia esitatakse hilisemaks kuupäevaks, mis pole hilisem kui 15. september;

b) nimetatud määruse artiklis 52 viidatud juhul kasutatud seemne kogus (kg/ha);

c) seemnepakenditel ametlikult kasutatavad etiketid kooskõlas direktiiviga 2002/57/EÜ ja eriti selle artikliga 12; kui külvamine toimub siiski pärast ühtse taotluse esitamise tähtaega, tuleb esitada hiljemalt 30. juuniks; kui etiketid tuleb esitada ka teistele riiklikele asutustele, võivad liikmesriigid sätestada, et need etiketid tuleb pärast esitamist vastavalt käesolevale punktile põllumajandustootjale tagastada.

2. Juhul kui tootmisest kõrvale jäetud maad kasutatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 55 punktiga b või nimetatud määruse artikli 107 lõike 3 esimese taandega, peab ühtne taotlus sisaldama kohaldatavate sektorireeglite kohaselt nõutavat tõendust.

3. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise I peatükis sätestatud kõva nisu spetsiaalse kvaliteedilisatuse abitaotluse puhul ja nimetatud määruse artiklis 105 sätestatud kõva nisu lisatase ja eritoetuse puhul peab ühtne taotlus sisaldama vastavalt liikmesriigi kehtestatud reeglitele tõestust, et kasutatud on minimaalses koguses kõva nisu sertifitseeritud seemneid.

4. Riisi jaoks põllukultuurist sõltuva toetuse taotluse puhul, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 3. peatükis, peab ühtne taotlus sisaldama külvatud riisisordi spetsifikatsiooni ja vastavate maatükkide identifikatsiooni.

5. Pähklite pindalatoetuse taotluse puhul, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 4. peatükis, peab ühtne taotlus sisaldama puude arvu, nende paiknemist ja tüüpi.

6. Energeetiliste põllukultuuride taotluse puhul, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 5. peatükis, peab ühtne taotlus sisaldama koopiat lepingust, mille taotleja on sõlminud esimese töötlejaga vastavalt määruse (EÜ) nr 2237/2003 artiklile 35.

7. Tärklisekartuli abitaotluse puhul, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 6. peatükis, peab ühtne taotlus sisaldama kasvatuslepingu koopiat. Liikmesriigid võivad siiski sätestada selle koopia esitamise hilisemal kuupäeval, mis ei ole hilisem kui 30. juuni.

⁽¹⁾ EÜT L 193, 20.7.2002, lk 74.

8. Seemnetootuse taotluse puhul, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 9. peatükis, peab ühtne taotlus sisaldama järgmist:

- a) kasvatuslepingu või kasvatusdeklaratsiooni koopia. Liikmesriigid võivad siiski sätestada selle koopia esitamise hilisemal kuupäeval, mis ei ole hilisem kui 15. september;
- b) igale maatükile külvatud seemne liik;
- c) toodetava sertifitseeritud seemne kogus väljendatuna tsentnerites ühe komakoha täpsusega. Liikmesriigid võivad siiski sätestada selle koopia esitamise hilisemal kuupäeval, mis ei ole hilisem kui saagile järgneva aasta 15. juuni;
- d) koopia alusdokumentidest, mis näitavad, et viidatud seemnekogused on ametlikult sertifitseeritud. Liikmesriigid võivad siiski sätestada selle koopia esitamise hilisemal kuupäeval, mis ei ole hilisem kui saagile järgneva aasta 31. mai.

Artikkel 14

Üldreeglid seoses ühtse taotluse ja pindala erikasutusviise käsitlevate deklaratsioonidega

1. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 5 lõikes 2 ja artiklis 51 ning nimetatud määruse V lisas viidatud maa-ala kasutusviisid, samuti kiuks kasvatatava lina tootmiseks kasutatavad maa-alad, kui neid maa-alasid ei tule deklareerida kooskõlas nimetatud määruse artikliga 13, deklareeritakse ühtse taotluse vormil eraldi rubriigi all.

Maa-ala kasutusviisid, mis ei vasta määruse (EÜ) nr 1782/2003 III ja IV jaotises sätestatud toetuskavadele ega ole ka loetletud nimetatud määruse V lisas, deklareeritakse ühe või mitme muude kasutusviiside rubriigi all.

Liikmesriigid võivad sätestada, et esimest ja teist lõiku ei kohaldata, kui asjaomane teave tehakse kättesaadavaks pädevatele asutustele muude haldus- ja kontrollisüsteemide raames, mis tagavad ühilduvuse ühtse süsteemiga kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 26.

2. Ühtse otsemaksete kava esimesel taotlusaastal võivad liikmesriigid artiklites 12 ja 13 sätestatust kõrvale kalduda, kui toetuseõigused pole veel lõplikult kindlaks määratud ühtse taotluse esitamiseks kinnitatud hiliseimaks kuupäevaks.

3. Liikmesriigid võivad otsustada, et ühtne taotlus hõlmab kõiki määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise alusel esitatavaid abitaotlusi. Sel juhul kohaldatakse nimetatud jaotise II ja III peatükki *mutatis mutandis* nende toetuskavade alusel abi taotlemisele kehtestatud erinõuete suhtes.

4. Iga liikmesriik määrab maatüki miinimumsuuruse, mille kohta võib taotluse esitada. Miinimumsuurus ei tohi siiski ületada 0,3 hektarit.

Artikkel 15

Ühtsetes taotlustes tehtavad muudatused

1. Pärast ühtse taotluse esitamise tähtaja möödumist võib üksikuid põllumajanduslikke maatükke koos vastavate toetusõigustega, mida pole veel deklareeritud ühtses taotluses ühegi pindala toetuskava puhul, ühtsesse taotlusse lisada, tingimusel et peetakse kinni asjaomaste toetuskavade nõuetest.

Muudatusi toetuskava kasutamises ühtses abitaotluses juba deklareeritud üksikute põllumajanduslike maatükkide puhul võib teha samadel tingimustel.

Kui esimeses ja teises lõigus viidatud muudatused mõjutavad mis tahes esitatavaid alusdokumente või lepinguid, lubatakse seotud muudatusi ka sellistes dokumentides või lepingutes.

2. Ilma et see piiraks tähtaegu, mille Soome või Rootsi määravad ühtse taotluse esitamiseks kooskõlas artikli 11 lõike 2 esimese lõiguga, teatatakse muudatustest kooskõlas käesoleva artikli lõikega 1 pädevale asutusele kirjalikult hiljemalt asjaomase kalendriaasta 31. maiks, Soome ja Rootsi puhul 15. juuniks.

3. Kui pädev asutus on juba teavitanud põllumajandustootjat ühtses taotluses esinevatest eeskirjade eiramisest või kui see asutus on põllumajandustootjat teavitanud oma kavatsusest viia läbi kohapealne kontroll ning see kohapealne kontroll avastab eeskirjade eiramisi, siis ei lubata eeskirjade eiramisega seotud põllumajanduslike maatükkide puhul muudatusi kooskõlas lõikega 1.

II PEATÜKK

LOOMAPIDAMISE ABITAOTLUSED

Artikkel 16

Loomapidamise abitaotlusi käsitlevad nõuded

1. Loomapidamise abitaotlus peab sisaldama abikõlblikkuse kindlaksmääramiseks vajalikku kogu teavet ja eelkõige järgmist:

- a) põllumajandustootja identiteet;

- b) viide ühtsele taotlusele, kui see on juba esitatud;
- c) loomade arv iga liigi kohta, mille puhul abi taotletakse, ja veiste puhul loomade identifitseerimiskoodid;
- d) vajaduse korral põllumajandustootja lubadus pidada punktis c viidatud loomi oma majandis loomapidamisperioodi vältel ja teave asukoha või asukohtade kohta, kus loomi peetakse, sealhulgas millisel ajavahemikul või ajavahemikel;
- e) vajaduse korral asjaomaste loomade suhtes kehtestatud individuaalpiirangud või individuaalülemmäärad;
- f) vajaduse korral individuaalne piimakvoot, mis on põllumajandustootjale kättesaadav asjaomase kalendriaasta 31. märtsil, või kui asjaomane liikmesriik otsustab kasutada määruse (EÜ) nr 2342/1999 artiklis 44a sätestatud erandit, siis 1. aprillil. Kui see kogus pole veel teada taotluse esitamise tähtajal, tuleb see teatada pädevale asutusele esimesel võimalusel;
- g) põllumajandustootja kinnitus selle kohta, et ta on teadlik kõnealuse toetusega seotud tingimustest.

Kui looma asukohta loomapidamisperioodil muudetakse, teavitab põllumajandustootja pädevat asutust sellest eelnevalt kirjalikult.

2. Liikmesriigid tagavad igale loomapidajale õiguse saada pädevalt asutuselt piiranguteta mõistlike ajavahemike järel ning ülemäärase viivitusega teavet teda ja ta loomi käsitlevate andmete kohta, mida hoitakse veiste infotehnoloogilises andmebaasis. Abitaotlust esitades deklareerib põllumajandustootja selles, et need andmed on õiged ja täielikud või et ta parandab ebaõiged või lisab puuduvad andmed.

3. Kui need andmed on juba pädevale asutusele edastatud, võib liikmesriik otsustada, et osa lõikes 1 viidatud teabest ei ole enam vaja abitaotluses esitada.

Liikmesriigid võivad eelkõige juurutada menetlusi, millega veiste infotehnoloogilises andmebaasis sisalduvaid andmeid võib kasutada abitaotlustes, tingimusel et veiste infotehnoloogiline andmebaas pakub asjaomaste toetuskavade nõuetekohaseks haldamiseks vajalikku kindlusastet ja rakenduslikkust. Sellised menetlused võivad hõlmata süsteemi, mille kohaselt põllumajandustootja võib taotleda abi kõikide loomade puhul, mis liik-

mesriigi määratud kuupäeval on abikõlblikud veiste infotehnoloogilises andmebaasis sisalduvate andmete alusel. Sel juhul võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed tagamaks, et:

- a) kooskõlas kõnealusele toetuskavale kohaldatavate sätetega on asjakohaste loomapidamisperioodide algus- ja lõppkuupäevad selgelt identifitseeritud ja loomapidajale teada;
- b) põllumajandustootja on teadlik sellest, et mis tahes loomad, mis pole veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemis korrektselt identifitseeritud või registreeritud, loetakse loomadeks, mille puhul on avastatud eeskirjade eiramisi, nagu on viidatud artiklis 59.

Ammulehmade lisatasu puhul kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 125 jagatakse veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemis leitud eeskirjade eiramised proportsionaalselt lisatasu saamiseks ja vastavalt nimetatud määruse artikli 125 lõike 2 punktile b piima või piimatoodete tarnimiseks vajaliku arvu loomade vahel. Siiski jagatakse sellised eeskirjade eiramised esmajärjekorras sellise arvu loomade vahel, mis pole vajalikud artikli 125 lõike 2 punktis b ja artiklis 126 viidatud individuaalsete piirmäärade või ülemäärade raames.

4. Liikmesriigid võivad otsustada, et osa lõikes 1 viidatud teabest võib või tuleb edastada nende poolt heaks kiidetud asutuse või asutuste kaudu. Edastatavate andmete eest vastutab siiski põllumajandustootja.

III PEATÜKK

PIIMAKARJATOETUSTE JA LISATOETUSTE ABITAOTLUS

Artikkel 17

Piimakarjatoetuste ja lisatoetuste abitaotlustele esitatavad nõuded

Iga piimatootja, kes taotleb määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 7. peatükis sätestatud piimakarjatoetust ja lisatasu, esitab abitaotluse, mis sisaldab abikõlblikkuse kindlaksmääramiseks vajalikku kogu teavet ja eelkõige järgmist:

- a) põllumajandustootja identiteet;

- b) põllumajandustootja kinnitus selle kohta, et ta on teadlik kõnealuse toetusega seotud tingimustest.

Artikkel 20

Abitaotlus esitatakse liikmesriikide määrataval kuupäeval, mis pole hilisem kui 15. mai või Soome ja Rootsi puhul 15. juuni.

IV PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 18

Menetluse lihtsustamine

1. Ilma et see piiraks käesoleva määruse ja määruse (EÜ) nr 1782/2003 erisätete rakendamist, võivad liikmesriigid lubada või nõuda, et teabe edastamisel käesoleva määruse alusel nii põllumajandustootjalt asutustele kui ka vastupidi kasutatakse elektroonilisi vahendeid. Sel juhul tuleb võtta asjakohased meetmed, et tagada eelkõige järgmist:

- a) põllumajandustootja on üheselt identifitseeritav;
- b) põllumajandustootja vastab kõigile asjaomase toetuskava nõuetele;
- c) edastatavad andmed on usaldusväärsed asjaomase toetuskava nõuetekohast haldamist silmas pidades; kui kasutatakse veiste infotehnoloogilises andmebaasis sisalduvaid andmeid, et see andmebaas pakub asjaomaste toetuskavade nõuetekohaseks haldamiseks vajalikku kindlusastet ja rakenduslikkust;
- d) kui alusdokumente pole võimalik elektrooniliselt edastada, saavad pädevad asutused need kätte mitteelektroniliste vahenditega edastamiseks ette nähtud aja jooksul;
- e) mitteelektronilisi vahendeid ja elektroonilist edastamist kasutatavate põllumajandustootjate vahel ei esine diskrimineerimist.

2. Abitaotluste esitamise osas võivad liikmesriigid lõike 1 punktides a–e sätestatud tingimustel ette näha lihtsustatud menetlused juhul, kui andmed on juba asutustele kättesaadavad, eelkõige kui pärast viimase abitaotluse esitamist asjaomase toetuskava puhul pole olukord muutunud.

Artikkel 19

Ilmsete vigade parandamine

Ilma et see piiraks artiklite 11–18 kohaldamist, võib abitaotlust parandada igal ajal pärast selle esitamist, kui pädev asutus avastab ilmseid vigu.

Erandid seoses abitaotluste, alusdokumentide, lepingute ja deklaratsioonide esitamise lõpptähtajaga

Kui käesoleva jaotise alusel abitaotluste või mis tahes alusdokumentide, lepingute või deklaratsioonide esitamise viimane kuupäev on riigipüha, laupäev või pühapäev, siis nõukogu määruse (EMÜ, Euratom) nr 1182/71⁽¹⁾ artikli 5 lõike 1 erandina lükatakse see edasi esimesele järgmisele tööpäevale.

Artikkel 21

Hilinenud esitamised

1. Artiklis 72 viidatud vääramatute jõud ja erandlikud asjaolud välja arvatud, on käesoleva määruse kohaselt abitaotluse esitamisel pärast asjakohast tähtaega tulemuseks sellele põllumajandustootjale taotluse õigeaegsel esitamisel ettenähtud summade vähendamine 1 % võrra iga tööpäeva kohta.

Ilma et see piiraks erimeetmete rakendamist liikmesriikide poolt vajaduse suhtes esitada alusdokumendid õigeaegselt võimaldamaks kavandada ja läbi viia tõhusaid kontrolle, kohaldatakse esimest lõiku ka kooskõlas artiklitega 12 ja 13 pädevale asutusele esitatavate dokumentide, lepingute või deklaratsioonide puhul, kui sellised dokumendid, lepingud või deklaratsioonid on olulised kõnealusel juhul abikõlbulikkuse kindlaksmääramiseks. Sellisel juhul rakendatakse vähendamist asjaomase abi puhul makstavale summale.

Kui hilinemine ületab 25 kalendripäeva, loetakse avaldus mittevastuvõetavaks.

2. Ühtse taotluse muudatuse esitamisel pärast artikli 15 lõikes 2 sätestatud hiliseimat kuupäeva on tulemuseks asjaomaste põllumajanduslike maatükkide tegeliku kasutamise seotud summade vähendamine 1 % võrra iga tööpäeva kohta.

Muudatusi ühtsele taotlusele võetakse vastu ainult ühtse taotluse hiliseima hilinenud esitamise kuupäevani, nagu on määratletud lõike 1 kolmandas lõigus. Kui see kuupäev on siiski varasem või sama kui artikli 15 lõikes 2 sätestatud hiliseim kuupäev, loetakse ühtse taotluse muudatused mittevastuvõetavateks pärast artikli 14 lõikes 2 sätestatud kuupäeva.

3. Kui ühtne taotlus esitatakse hilinenult söödamaade puhul, lisatakse tulenev vähendamine määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklites 131 ja 132 viidatud abitaotluste hilisel esitamisel kohaldatavale muule vähendamisele.

⁽¹⁾ EÜT L 124, 8.6.1971, lk 1.

Artikkel 22

Abitaotluste tagasivõtmine

1. Abitaotluse võib igal ajal kirjaliku avaldusega täielikult või osaliselt tagasi võtta.

Kui liikmesriik otsustab kasutada artikli 16 lõike 3 teises lõigus sätestatud võimalusi, võib see liikmesriik sätestada, et majandist lahkunud looma puhul võivad teated veiste infotehnoloogilisse andmebaasi asendada kirjaliku väljajätmisteate.

Kui pädev asutus on juba teavitanud põllumajandustootjat abitaotluses esinevatest eeskirjade eiramistest või kui pädev asutus on põllumajandustootjat teavitanud kavatsusest viia läbi kohapealne kontroll ning see kohapealne kontroll avastab eeskirjade eiramisi, siis ei lubata väljajätmisi abitaotluse nendes osades, mida eeskirjade eiramised mõjutavad.

2. Väljajätmised kooskõlas lõikega 1 viivad taotleja tagasi positsioonile, kus ta asus enne kõnealuse abitaotluse või selle osa esitamist.

III JAOTIS

KONTROLLID

I PEATÜKK

ÜLDREEGLID

Artikkel 23

Üldpõhimõtted

1. Käesolevas määruses sätestatud haldus- ja kohapealsed kontrollid viiakse läbi viisil, mis võimaldab tõhusalt tõendada toetuse võimaldamise tingimuste täitmist ning nõuetele vastavuse suhtes oluliste nõuete ja standardite järgimist.

2. Asjaomase abi taotlused lükatakse tagasi, kui põllumajandustootja või tema esindaja takistab kohapealse kontrolli läbiviimist.

II PEATÜKK

ABIKÕBLIKKUSKRITERIUMITE KONTROLLID

I jagu

Halduskontrollid

Artikkel 24

Tingimuste täitmise kontrollid

1. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 23 viidatud halduskontrollid peavad võimaldama eeskirjade eiramise avastamist, eelkõige automatiseeritud avastamist infotehnoloogiliste vahendite abil, sealhulgas järgmisi tingimuste täitmise kontrolle:

a) deklareeritud toetuseõiguste ja deklareeritud maatükkide suhtes, et vältida ühe ja sama toetuse alusetult mitmekordset määramist sama kalendri- või majandusaasta osas ning et

vältida määruse (EÜ) nr 1782/2003 I ja V lisas loetletud pindala toetuskavade alusel antava toetuse alusetut kumuleerumist;

b) toetuseõiguste suhtes, et tõendada nende olemasolu ja abikõlblikkust;

c) ühtses taotluses deklareeritud põllumajanduslikke maatükke ja põllumajanduslike maatükkide identifitseerimissüsteemis sisalduvate võrdlusmaatükkide suhtes, et kontrollida maa-alade abikõlblikkust;

d) toetuseõigusi määratletud maa-alade suhtes, et kontrollida, et toetuseõigustele vastab võrdväärne kogus abikõlblikke hektareid, nagu määratletud vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 44 lõikes 2 ja artikli 54 lõikes 2;

e) veiste infotehnoloogilise andmebaasi abil, et kontrollida abikõlblikkust ja vältida alusetut sama toetuse mitmekordset võimaldamist samaks kalendriaasataks;

f) kui tuleb esitada alusdokumendid, lepingud või kasvatusdeklaratsioonid ja vajaduse korral kuidas on põllumajanduslikud maatükid deklareeritud ühtses taotluses ja alusdokumentides, lepingutes või kasvatusdeklaratsioonides, et kontrollida pindalatoetusekõlblikkust;

g) ühtses taotluses deklareeritud põllumajanduslikke maatükke ametlikult kontrollitud kruntide suhtes, mis tõendatult täidavad nõukogu 2. augusti 1972. aasta määruses (EMÜ) nr 1674/72, milles sätestatakse seemnetoetuse andmise ja rahastamise reeglid (1), artikli 1 lõike 1 nõudeid.

2. Tingimuste täitmise kontrollimisel leitud märke eeskirjade eiramistest järelkontrollitakse mis tahes teise asjakohase menetluse abil ja vajaduse korral kohapealse kontrolli abil.

II jagu

Kohapealsed kontrollid

I alajagu

Üldsätted

Artikkel 25

Üldpõhimõtted

1. Kohapealsed kontrollid toimuvad ette teatamata. Kui see ei kahjusta kontrolli eesmärki, võib kontrollist siiski eelnevalt teatada, piirates rangelt selle minimaalse vajaliku ajavahe- mikuga. Sellise teate, välja arvatud nõuetekohaselt õigustatud juhtudel, võib edastada maksimaalselt 48 tundi ette.

2. Vajaduse korral teostatakse käesolevas määruses sätestatud ja mis tahes muud ühenduse eeskirjades sätestatud kontrollid läbi samaaegselt.

Artikkel 26

Kontrollimäär

1. Igal aastal teostatavate kohapealsete kontrollide koguarv peab hõlmama vähemalt 5 % ühtse taotluse esitanud põllumajandustootjate arvust.

Kolmandast lõigust tulenevalt valib liikmesriik järgmistel juhtudel vähemalt järgmise suurusega täiendavad kontrollvalimid:

- a) 5 % kõikidest täpsete toetust taotlevatest põllumajandustootjatest kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 6. peatükiga;
- b) 5 % iga seemneliigi kohta, mille puhul on abi taotletud kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 99;
- c) 50 % kõikidest pähkliabi taotlevatest põllumajandustootjatest kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 4. peatükiga, juhul kui liikmesriik kasutab võimalust kooskõlas käesoleva määruse artikli 6 lõikega 3 mitte juurutada täiendavat GIS teabekihti.

Kõikide muude liikmesriikide puhul 2005. aasta osas 5 % kõikidest pähkliabi taotlevatest põllumajandustootjatest kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 4. peatükiga, välja arvatud kui täiendav GIS teabekiht on juba juurutatud.

Kui esimese lõigu alusel võetud kontrollivalim juba sisaldab teise lõigu punktides a–c viidatud taotlejaid, võib need taotlejad lugeda neis punktides sätestatud kontrollmäärade osaks.

2. Lisaks peab igal aastal teostatavate kohapealsete kontrollide koguarv hõlmama vähemalt järgmist:

- a) miinimumkontrollmäär 30 % või 20 % kanepi tootmiseks deklareeritud maa-aladest kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 52.

Kui liikmesriik on juba juurutanud sellise harimise eelheakskiidusüsteemi ja on komisjoni teavitanud üksikasjalikest eeskirjadest ja tingimustest, mis on selle süsteemiga seotud enne käesoleva määruse jõustumist, teatatakse nende üksikasjalike reeglite või tingimuste muutustest komisjonile liigse viivitusega.

b) 5 % kõigist veisetoetusekavade alusel abi taotlevatest põllumajandustootjatest. Kui veiste infotehnoloogiline andmebaas siiski ei võimalda asjaomaste toetuskavade nõuetekohaseks haldamiseks vajalikku kindlusastet ja rakenduslikkust, suurendatakse seda protsendimäära 10 %ni. Need kohapealsed kontrollid peavad hõlmama ka vähemalt 5 % kõigist loomadest ühe toetuskava kohta, mille puhul abi taotletakse;

c) 10 % kõigist lammaste/kitsede toetuskava alusel abi taotlevatest põllumajandustootjatest olenemata sellest, kas abitaotlused esitatakse ühtse taotluse osana või iseseisvalt;

d) 2 % kõigist piimakarjatoetust ja/või lisatasu taotlevatest piimatootjatest.

3. Kui kohapealsed kontrollid peaksid tuvastama olulisi eeskirjade eiramisi antud toetuskava või piirkonna või selle osas kontekstis, suurendab pädev asutus asjakohaselt kohapealsete kontrollide arvu jooksva aastal, samuti suurendab asjakohaselt kohapeal järgmisel aastal kontrollitavate põllumajandustootjate protsenti.

4. Kui on sätestatud, et kohapealse kontrolli teatavaid osi võib läbi viia valimi alusel, peab see valim tagama usaldusväärsuse ja esindusliku kontrollitaseme. Liikmesriigid määravad kontrollivalimi valikukriteeriumid. Kui selle valimi kontrollimisel avastatakse eeskirjade eiramisi, laiendatakse valimi ulatust ja mahtu asjakohaselt.

Artikkel 27

Kontrollivalimi valimine

1. Kohapealse kontrolliga hõlmatud põllumajandustootjad valib pädev asutus riskianalüüsi ja esitatud abitaotluste esinduslikkusteguri alusel. Eelnevatel aastatel kasutatud riskianalüüsiparameetrite tõhusust hinnatakse igal aastal.

Esinduslikkuse saavutamiseks valivad liikmesriigid juhumeetodil 20–25 % kohapealse kontrolliga hõlmatavast põllumajandustootjate miinimumarvust kooskõlas artikli 26 lõigetega 1 ja 2.

2. Riskianalüüsis võetakse arvesse:

- a) asjaomase toetuse suurus;
- b) põllumajanduslike maatükkide arvu ja piirkonda või loomade arvu, kelle kohta abi taotletakse;

- c) toimunud muutusi võrreldes eelneva aastaga;
- d) möödunud aastatel tehtud kontrollide tulemusi;
- e) määruse (EÜ) nr 1760/2000 ja määruse (EÜ) nr 21/2004 tingimuste rikkumise juhtumeid;
- f) põllumajandustootjaid, kes jäävad toetuste andmiseks kehtestatud piirmääradest või ülemmääradest vahetult üles- või allapoole välja;
- g) loomade asendamisi vastavalt käesoleva määruse artiklile 58;
- h) määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklit 49 lõike 2 tingimuste täitmist;
- i) tärglisetootmiseks kavandavate kartulite kogust seoses artikli 13 lõikes 7 viidatud kasvatuslepingus deklareeritud maa-alaga;
- j) määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 9. peatükis sätestatud seemnetoetusetaotluse puhul sertifitseeritud seemne hulka deklareeritud maa-ala suhtes;
- k) muid liikmesriikide määratletavaid tegureid.

3. Pädev asutus säilitab andmikud iga põllumajandustootja kohapealseks kontrolliks valimise põhjuste kohta. Kohapealset kontrolli teostavat inspektorit teavitatakse vastavalt enne kohapealse kontrolli algust.

Artikkel 28

Kontrolliaruanne

1. Iga käesoleva jaotise alusel läbi viidud kohapealse kontrolli kohta koostatakse kontrolliaruanne, mis võimaldab läbi viidud kontrollide üksikasju läbi vaadata. Eelkõige märgitakse aruandes järgmist:

- a) kontrollitud toetuskavad ja taotlused;
- b) kohalolnud isikud;
- c) kontrollitud põllumajanduslikud maatükid, mõõdetud põllumajanduslikud maatükid, mõõdetud põllumajanduslike maatükkide mõõtmiste tulemused ja kasutatud mõõtmismeetodid;
- d) leitud loomade arv ja liik ning vajaduse korral kõrvamärgise number, registrikanded ja kanded veiste infotehnoloogilises andmebaasis ja mis tahes kontrollitud alusdokumentides, kontrollide tulemused ja vajaduse korral eritähelepanekud individuaalsete loomade ja/või nende identifitseerimiskoodi suhtes;
- e) kas põllumajandustootjat teavitati eelnevalt külastusest ja sellisel juhul kui pikalt ette;
- f) märked mis tahes spetsiifiliste kontrollimeetmete kohta, läbi viimiseks individuaalsete toetuskavade kontekstis;
- g) märked edasistest võetavatest kontrollimeetmetest.

2. Põllumajandustootjale antakse võimalus sellele aruandele alla kirjutada, et tõendada oma kohalviibimist kontrolli ajal ja lisada tähelepanekuid. Eeskirjade eiramiste leidmisel saab põllumajandustootja kontrolliaruande koopia.

Kui kohapealne kontroll viiakse läbi kaugseire teel kooskõlas artikliga 32, võivad liikmesriigid otsustada mitte anda põllumajandustootjale või tema esindajale võimalust kontrolliaruandele alla kirjutada, kui kaugseire teel kontrollimisel ei avastata eeskirjade eiramisi. Kui selliste kontrollide tulemusena avastatakse eeskirjade eiramisi, antakse aruandele allakirjutamise õigus enne, kui pädev asutus teeb järeldused leidudest mis tahes tulenevate vähendamiste või väljaarvamiste suhtes.

II alajagu

Pindala toetuskavade ühtsete taotluste kohapealne kontroll

Artikkel 29

Kohapealse kontrolli elemendid

Kohapealsed kontrollid hõlmavad kõiki põllumajanduslikke maatükke, mille puhul on toetust taotletud määruse (EÜ) nr 1782/2003 I lisas loetletud toetuskavade alusel, välja arvatud seemnetoetuste taotlused kooskõlas nimetatud määruse artikliga 99. Tegelik kontroll põllul kohapealse kontrolli osana võib piirduda valimiga, mille moodustavad vähemalt pooled taotlustega hõlmatud põllumajanduslikest maatükkidest.

Artikkel 30

Pindalade määramine

1. Põllumajanduslikud maatükid määratakse kindlaks pädevate asutuste poolt nimetatavate asjakohaste vahendite abil, mis tagavad mõõtmisel sellise täpsusastme, mis on vähemalt võrdne siseriiklikes eeskirjades ametlike mõõtmiste puhul nõutava täpsusastmega. Pädev asutus võib määratleda lubatava mõõtmishälbe, mis ei ületaks kas 5 % põllumajandusliku külviku pindalast või 1,5 m puhverala, mida rakendatakse põllumajandusliku maatüki piiridele. Lubatud maksimumhälve iga põllumajandusliku maatüki puhul ei tohi siiski absoluutväärtuses ületada 1,0 ha.

2. Põllumajandusliku maatüki kogupindala võib arvesse võtta tingimusel, et seda kasutatakse tervikuna asjaomase piirkonna või liikmesriigi tavapäraste standardite kohaselt. Muudel juhtudel võetakse arvesse tegelikult kasutatavat ala.

Piirkondade puhul, kus teatavad iseärasused, eelkõige hekid, kraavid ja tarad on traditsiooniliselt hea põllumajandusliku taimekasvatuse- või käitamispraktika osa, võivad liikmesriigid otsustada vastava pindala lugeda täielikult kasutatava pindala osaks, tingimusel et see ei ületa liikmesriikide määratletavat kogulaust. See laius peab vastama kõnealuses piirkonnas traditsioonilisele laiusele ega ületa 2 meetrit.

Liikmesriigid võivad pärast komisjoni eelnevat teavitamist lubada laiust, mis ületab 2 meetrit, kui asjaomaste viljeldavate põllukultuuride pindaladega on arvestatud asjaomaste piirkondade saagikuste määramisel.

3. Lõike 2 jätkuks, kui maatükke deklareeritakse ühtse otse-maksete kava jaoks, loetakse kõik iseärasused, millele on viidatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 III lisas loetletud õigusaktides või mis võivad moodustada osa headest põllumajandus- ja keskkonnatingimustest, nagu on viidatud nimetatud määruse artiklis 5 ja IV lisas, põllumajandusliku maatüki kogupindala osaks.

4. Põllumajanduslike maatükkide abikõlblikkust kontrollitakse asjakohaste vahenditega. Selleks võib vajaduse korral küsida lisatõendeid.

Artikkel 31

Seemnetoetusega seotud taotluste kohapealse kontrolli elemendid

Kohapealsed kontrollid, mis on seotud seemnetoetuse taotlustega kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 99, peavad hõlmama eelkõige:

- a) kontrollid toetust taotleva põllumajandustootja tasandil:
 - i) kõikidel maatükkidel, et kontrollida igale deklareeritud maatükile külvatud seemne liiki või sorti;
 - ii) dokumentidel, et kontrollida vähemalt esimest sihtkohta toetusetaotlusega hõlmatud seemne puhul;
 - iii) kontrollid, mille liikmesriigid on vajalikuks tunnistanud tagamaks, et toetust ei maksta sertifitseerimata seemnele või kolmandatest riikidest pärit seemnele;
- b) kui seemne esimeseks sihtkohaks on aretaja või seemne-asutus, siis täiendavad kontrollid nende ruumides tagamaks järgmist:
 - i) aretaja või seemneasutus on seemne ka tegelikult ostanud ja selle eest maksnud kooskõlas kasvatuslepinguga;
 - ii) tasu seemne eest kajastub aretaja või seemneasutuse rahaliste vahendite kontodel;
 - iii) seemet on ka tegelikult külvamiseks turustatud. Turustatud tähendab kättesaadavana või laos hoidmist, müügiks väljapanekut, müügiks pakkumist, müüki või

kättetoimetamist teisele isikule. Selleks viiakse läbi aretaja või seemneasutuse varude ja rahaliste vahendite kontode füüsiline ja dokumendikontroll;

- c) vajaduse korral kontrollid lõppkasutajate tasandil.

Artikkel 32

Kaugseire

1. Liikmesriigid võivad artikli 26 lõikes 1 viidatud valimi puhul kasutada kaugseiret traditsiooniliste kohapealse kontrolli meetmete rakendamise asemel käesolevas artiklis sätestatud tingimustel. Vajaduse korral kohaldatakse artikleid 23, 25, 26, 27 ja 28, artiklite 29 ja 30 esimest lauset.

2. Kaugseire teel kontrollitavad tsoonid valitakse riskianalüüsi või juhumeetodil.

Riskianalüüsi alusel valimisel võtavad liikmesriigid arvesse asjaomaseid riskitegureid ja eelkõige:

- a) nende finantsilist olulisust ühenduse toetuse kontekstis;
- b) toetusetaotluste jagunemist;
- c) põllumajanduslike maatükkide süsteemide ülesehitust ja põllumajandusmaastiku komplekssust;
- d) hõlmatus puudumist eelnevatel aastatel,
- e) kaugseire tõhusa kasutamise tehnilisi piiranguid tsoonide defineerimise puhul;
- d) eelnenud aastatel tehtud kontrollide tulemusi.

3. Kaugseire teel tehtud kohapealsed kontrollid peavad hõlmama üht järgmistest:

- a) kõiki abitaotlusi, mis asjaomases tsoonis hõlmavad vähemalt 80 % pindalast, millele määruse (EÜ) nr 1782/2003 III ja IV jaotises kehtestatud kavade alusel abi taotletakse,
- või
- b) abitaotlusi, mille pädev asutus valib käesoleva määruse artikli 27 lõike 2 alusel.

Juhuvaliku alusel kooskõlas artikli 27 lõike 1 teise lõiguga valitud taotlusi võib kontrollida kaugseire teel.

4. Kui põllumajandustootja on valitud kohapealseks kontrolliks kooskõlas lõikega 3, rakendatakse kohapealset kontrolli kaugseire teel vähemalt 80 % pindalast, millele ta taotleb toetust määruse (EÜ) nr 1782/2003 III ja IV jaotises kehtestatud toetuskavade alusel.

5. Kui liikmesriik taotleb võimalust viia läbi kohapealseid kontrolle kaugseire teel, peab ta:

a) teostama kõigi põllumajanduslike maatükkide satelliidikuju- tiste või aerofotode fototõlgenduse, mida taotlus hõlmab, ning mida tuleb kontrollida kooskõlas lõikega 4, et ära tunda pinnakate ja mõõta pindala;

b) läbi viima kõigi selliste põllumajanduslike maatükkide füüsi- lise kontrolli, mille puhul fototõlgendus ei võimalda dekla- ratsiooni õigsust kontrollida pädevat asutust rahuldavalt.

6. Artikli 26 lõikes 3 viidatud täiendavad kontrollid viiakse läbi traditsiooniliste kohapealsete kontrollidena, kui jooksval aastal pole enam võimalik neid läbi viia kaugseire teel.

Artikkel 33

Kanepitaimede tetrahüdrokannabinoolisisalduse kontroll

1. Süsteem, mida liikmesriigid kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 52 lõikega 1 kasutavad viljeldavate põllu- kultuuride tetrahüdrokannabinoolisisalduse (edaspidi THC) määramiseks, peab vastama käesoleva määruse I lisas sätesta- tule.

2. Liikmesriigid saadavad komisjonile hiljemalt kõnealuse turustusaasta 15. novembriks aruande THC sisalduse leidude kohta. Aruandes märgitakse iga sordi puhul:

a) I lisas sätestatud A menetluse puhul märke proovi võtmise ajahetke kohta;

b) tehtud analüüside arv;

c) THC-sisalduse kindlaksmääramise tulemused skaalal, mille jaotiste vahe on 0,1 %;

d) riiklikul tasandil võetud meetmed.

3. Kui kontrollid antud sordi kohta olulise arvu proovide puhul näitavad määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 52 lõikes 1 sätestatud suuremat THC sisaldust, võidakse ilma et see piiraks komisjoni muude võimalike meetmete kohaldamist ja koos- kõlas nimetatud määruse artikli 144 lõikes 2 viidatud menetlu- sega kasutada asjaomase sordi puhul järgmise kalendriaasta jooksul B menetlust, nagu on sätestatud käesoleva määruse I lisas.

4. Otsetoetuskõlblikud kiu tootmiseks kasvatatavad kanepi- sordid on loetletud II lisas. Liikmesriigi nõuetele kaasata sellesse lissasse kanepisort tuleb lisada aruanne kooskõlas I lisas sätes- tatud B menetlusega sooritatud analüüside tulemustest ja kõnealuse sordi kirjeldus.

III alajagu

Loomapidamise toetusetaotluste kohapealsed kontrollid

Artikkel 34

Kohapealsete kontrollide ajastamine

1. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 123 lõikes 6 ja artiklis 130 sätestamata toetuskavade puhul viiakse vähemalt 60 % käesoleva määruse artikli 26 lõike 2 punkti b viimases lauses sätestatud kohapealsetest kontrollide miinimummäärast läbi asjaomase toetuskava loomapidamisperioodil. Ülejäänud prot- sentuaalne osa kohapealsetest kontrollidest viiakse läbi vähe- malt ühe sellise toetuskava loomapidamisperioodil.

Kui aga liikmesriik kasutab määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 68 sätestatud võimalusi, tuleb artikli 26 lõike 2 punkti b viimases lauses sätestatud kohapealsete kontrollide miinimum- määr täielikult läbi viia asjaomase toetuskava loomapidamispe- rioodil.

2. Vähemalt 50 % artikli 26 lõike 2 punktis c sätestatud kohapealsete kontrollide miinimummäärast tuleb läbi viia loomapidamisperioodil. Kohapealsete kontrollide miinimum- määr tuleb aga täies ulatuses läbi viia loomapidamisperioodil neis liikmesriikides, kus määrusega (EÜ) nr 21/2004 kehtes- tatud süsteem, mis käsitleb lambaid ja kitsi, eelkõige loomade identifitseerimise ja nõuetekohase registripidamisega seoses, pole täielikult juurutatud ega rakendatud.

Artikkel 35

Kohapealse kontrolli elemendid

1. Kohapealsed kontrollid hõlmavad kogu karja, mille kohta on kontrollitavate toetuskavade alusel toetusetaotlused esitatud ja, veisetoetuskavade puhul, ka hõlmamata veiseid.

2. Kohapealsed kontrollid koosnevad eelkõige järgmisest:

a) kontroll, et majandis olemasolevate loomade arv, mille kohta toetusetaotlused on esitatud, ja hõlmamata veiste arv vastab registritesse sisestatud loomade arvule, ja veiste puhul veiste infotehnoloogilisse andmebaasi teatatud loomade arvule;

b) veiste puhul järgmised kontrollid:

- registrikannete õigsus ja teated veiste infotehnoloogilisse andmebaasi alusdokumentide valimi alusel, näiteks ostu- ja müügiarved, tapasertifikaadid, veterinaarsertifikaadid ja vajaduse korral loomapassid, nende loomade osas, kelle puhul toetusetaotlused esitati kohapealsele kontrollile eelnenud 12 kuu jooksul,
- veiste infotehnoloogilises andmebaasis säilitatavad andmed vastavad valimi alusel registrisse antud teabele nende loomade osas, kelle puhul toetusetaotlused esitati kohapealsele kontrollile eelnenud 12 kuu jooksul,
- kõik majandis olemas olevad loomad, keda loomapidamiskohustuse alusel säilitatakse, on taotletud abikõlblikud,
- kõik majandis olemas olevad veised on kõrvamärkide alusel identifitseeritavad ning neil on vajaduse korral loomapassid ning nad on kantud registrisse ja neist on nõuetekohaselt teatatud veiste infotehnoloogilisse andmebaasi.

Punkti b neljandas taandes viidatud kontrollid tuleb läbi viia individuaalselt iga individuaalse isase veise puhul, keda loomapidamiskohustuse kohaselt edasi peetakse, kelle puhul on esitatud taotlus veiseliha erilisatasu suhtes, välja arvatud kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 123 punktiga 6 esitatud. Kõikidel muudel puhkudel võib loomapasside täitmise, registri ja andmebaasi teadete korrektsuse kontrolli läbi viia valimi alusel;

c) lammaste/kitsede toetuskava puhul:

- i) registri alusel tehtav kontroll, et loomi, mille kohta esitati toetusetaotlused kohapealsele kontrollile eelnenud 12 kuu jooksul, on majandis peetud kogu loomapidamisperiоди vältel,
- ii) registrikannete korrektsuse kontroll alusdokumentide valimi põhjal, näiteks ostu- ja müügiarved ning veterinaarsertifikaadid.

Artikkel 36

Kontrollimeetmed tapamajades läbi viidava kohapealse kontrolli puhul

1. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 123 lõikes 6 sätestatud veiseliha erilisatasu ja nimetatud määruse artiklis 130 sätestatud tapalisatasu puhul ning juhtumitel, kui liikmesriik

kasutab nimetatud määruse artiklis 68 sätestatud võimalusi, viiakse kohapealsed kontrollid läbi tapamajades. Sellisel juhul viivad liikmesriigid kohapealsed kontrollid läbi ühes järgmistest:

- a) vähemalt 30 % tapamajades, mis valitakse riskianalüüsi põhjal, millisel juhul kontrollidega tuleb hõlmata 5 % valim asjaomases tapamajas 12 kuu jooksul enne kohapealset kontrolli tapetud veiste koguarvust, või
- b) vähemalt 20 % tapamajadest, mis on eelnevalt heaks kiidetud kooskõlas liikmesriikide määratavate usaldusväärsuse erikriteeriumitega ning valitakse riskianalüüsi põhjal, millisel juhul kontrollidega tuleb hõlmata 2 % valim asjaomases tapamajas 12 kuu jooksul enne kohapealset kontrolli tapetud veiste koguarvust.

Kohapealsed kontrollid tapamajades peavad hõlmama dokumentide järelkontrolli, võrdlust veiste infotehnoloogilise andmebaasi kannetega ja tapasertifikaatide või neid asendava, kooskõlas määruse (EÜ) nr 2342/1999 artikli 35 lõikega 3 teistele liikmesriikidele saadetud teabega seotud kokkuvõtete kontrolli.

2. Kohapealsed kontrollid tapamajades peavad hõlmama kohapealse kontrolli päeval läbi viidavate tapatoimingute füüsilist kontrolli valimi alusel. Vajadusel kontrollitakse, kas kaalumiseks esitatavad rümbad on abikõlblikud.

Artikkel 37

Ekspordijärgselt makstava lisatasu kontrollimeetmed

1. Kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 130 kolmandatesse riikidesse eksporditavate veiste eest makstava tapalisatasu puhul ning kui liikmesriik kasutab määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 68 sätestatud võimalusi, kohaldatakse kõikide laadimisoperatsioonide suhtes kohapealset kontrolli, mis viiakse läbi järgmiselt:

- a) laadimise ajal kontrollitakse, et kõik veised on identifitseeritud kõrvamärkide abil. Lisaks sellele kontrollitakse vähemalt 10 % selliselt kontrollitud veistest individuaalselt eesmärgiga kontrollida nende identifitseerimist;

b) ühenduse territooriumilt lahkumise ajal:

- kui transpordivahendile on kinnitatud ametlik tollitõkend, siis kontrollitakse, et see on vigastusteta. Kui tollitõkend on vigastusteta, viiakse valikuline kontroll läbi ainult siis, kui veose korrektsuse suhtes on kahtlusi,

- kui ametlikku tollitõkendit pole transpordivahendile kinnitatud või kui tollitõkend on vigastustega, tuleb uuesti kontrollida vähemalt 50 % veistest, keda kontrolliti individuaalselt laadimise ajal.

2. Loomapassid antakse üle pädevale asutusele kooskõlas määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 6 lõikega 5.

3. Makseasutus tutvub hoolikalt abitaotlustega maksetoimikute ja muu kättesaadava teabe põhjal, pöörates erilist tähelepanu ekspordiga seotud dokumentidele ja pädevate kontrolliasutuste märkustele, ning kontrollib, kas loomapassid on kooskõlas lõikega 2 üle antud.

Artikkel 38

Erisätted lisatoetuste kohta

Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 133 sätestatud lisatoetuste puhul kohaldavad liikmesriigid vajaduse korral käesoleva jaotise sätteid. Kui see ei ole asjakohane lisatoetusekava ülesehituse tõttu, näevad liikmesriigid ette kontrollid, tagades käesolevas määruses sätestatuga samaväärse kontrollitaseme.

Artikkel 39

Erisätted kontrolliaruande kohta

1. Kui liikmesriigid viivad läbi kohapealseid kontrolle vastavalt käesolevale määrusele koos inspeksioonidega vastavalt määrusele (EÜ) nr 1082/2003, lisatakse käesoleva määruse artiklis 28 sätestatud kontrolliaruandele aruanded kooskõlas määruse (EÜ) nr 1082/2003 artikli 2 lõikega 5.

2. Tapamajades kontrollimiste puhul, mis on sätestatud artikli 36 lõikes 1, võib artiklis 28 sätestatud kontrolliaruanne koosneda märkest tapamaja raamatupidamises, mis näitab, milliseid loomi on kontrollitud.

Artikli 36 lõikes 2 sätestatud kontrollide puhul peab aruanne muu hulgas sisaldama identifitseerimisnumbreid, rümpade kaalu ja tapakuupäeva kõikide kohapealse kontrolli päeval tapetud ja kontrollitud loomade osas.

3. Artiklis 37 sätestatud kontrollide puhul võib kontrolliaruanne koosneda üksnes märgetest selliselt kontrollitud loomade kohta.

4. Kui käesoleva määrusega kooskõlas läbi viidud kontrollimistel avastatakse määruse (EÜ) nr 1760/2000 I jaotise sätete rikkumisi, saadetakse koopiad käesoleva määruse artiklis 28 sätestatud kontrolliaruandest viivitamatult pädevatele asutustele, kes vastutavad määruse (EÜ) nr 1082/2003 rakendamise eest.

IV alajagu

Kohapealsed kontrollid piimakarja lisatasu ja lisatoetuste abitaotluste puhul

Artikkel 40

Kohapealsed kontrollid piimakarja lisatasu ja lisatoetuste abitaotluste puhul

Kohapealsed kontrollid hõlmavad abikõlblikkuse tingimusi, eelkõige põllumajandustootjate raamatupidamise või muude registreerimise põhjal.

III PEATÜKK

NÕUETELE VASTAVUSEGA SEOTUD KONTROLLID

I jagu

Üldsätted

Artikkel 41

Üldpõhimõtted ja -mõisted

Käesolevas peatükis kasutatakse järgmisi üldpõhimõtteid ja mõisteid:

- korduv rikkumine* – artiklis 4 viidatud sama nõude, standardi või kohustuse rikkumine, mis on kindlaks tehtud enam kui kord üksteisele järgneva kolme aasta vältel, kui põllumajandustootjat on eelmisest rikkumisest teavitatud ja tal on vajaduse korral olnud võimalik võtta asjakohaseid meetmeid eelmise rikkumise lõpetamiseks;
- rikkumise ulatuse määramisel võetakse arvesse eelkõige, kas rikkumisel on kaugemale ulatuv mõju või piirdub see majandi endaga;
- rikkumise raskus sõltub eelkõige rikkumise tagajärgede olulisusest, võttes arvesse asjaomase nõude või standardi eesmärke;
- kas rikkumine on püsiv, sõltub eelkõige selle mõju ajalisest ulatusest või nende mõjude mõistlike vahenditega lõpetamise võimalusest.

Artikkel 42

Pädev kontrolliasutus

1. Spetsialiseeritud kontrolliasutused vastutavad kõnealuste nõuete ja standardite järgimise kontrollide teostamise eest.

Makseasutused vastutavad vähendamiste või väljaarvamiste määramise eest individuaaljuhtumitel kooskõlas käesoleva määruse IV jaotise II peatükiga.

2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid otsustada, et nõuetele vastavusega seotud kõikide või teatavate nõuete, standardite, õigusaktide või valdkondade kontrollimised viib läbi makseagentuur, tingimusel et liikmesriik tagab, et kontrollide tõhusus on vähemalt samaväärne sellega, kui kontrollimisi teostab spetsialiseeritud kontrolliasutus.

II jagu

Halduskontrollid

Artikkel 43

Halduskontrollid

Kõnealusest nõuetele vastavuse nõuetest, standarditest või õigusaktidest olenevalt võivad liikmesriigid otsustada teostada halduskontrolle, eelkõige nõuetele vastavuse nõude, standardi, õigusakti või valdkonna puhul rakendatavas kontrollisüsteemis juba sätestatud kontrolle.

III jagu

Kohapealsed kontrollid

Artikkel 44

Minimaalne kontrollimäär

1. Pädev kontrolliasutus, võttes arvesse standardite nõudeid, mille eest ta vastutab, teostab määruse (EÜ) nr 1782/2003 III ja IV jaotises sätestatud ja kõnealuse pädeva asutuse vastutada olevate toetuskavade alusel abitaotlused esitanud põllumajandustootjatest vähemalt 1 % kontrolli.

Kui õigusaktile ja standarditele kohaldatavates õigusaktides on juba miinimummäärad kinnitatud, kohaldatakse selles ulatuses neid määrasid esimeses lõigus nimetatud miinimummäärade asemel.

2. Kui kohapealsed kontrollid peaksid paljastama olulise rikkumisastme nõuetele vastavusel antud valdkonnas, suurendatakse järgmisel kontrolliperioodil läbi viidavate kohapealsete kontrollide arvu.

Artikkel 45

Kontrollivalimi valimine

1. Ilma et see piiraks järelkontrollimisi rikkumiste puhul, millest pädev asutus on muul moel teada saanud, võetakse kooskõlas artikliga 44 kontrollitavate talupidamiste valiku

aluseks vajaduse korral kohaldatavatele õigusaktidele vastav riskianalüüs või nõuete või standardite puhul asjakohane riskianalüüs. Selle riskianalüüsi aluseks võib olla individuaalse talupidamise tasand või talupidamiste kategooriate või geograafiliste tsoonide tasand või käesoleva artikli lõike 3 teise lõigu punkti b puhul ettevõtjate tasand.

2. Pädev kontrolliasutus, võttes arvesse standardite nõudeid, mille eest ta vastutab, valib kookõlas artikliga 44 kontrollitavad põllumajandustootjad, valides selle valimi nende põllumajandustootjate valimi hulgast, kes juba valiti vastavalt artiklitele 26 ja 27 ning kellele asjakohased nõuded või standardid on kohaldatavad.

3. Erandina lõikest 2 võib pädev kontrolliasutus, võttes arvesse standardite nõudeid, mille eest ta vastutab, valida kontrollivalimiks 1 % määruse (EÜ) nr 1782/2003 III ja IV jaotises sätestatud toetuskavade alusel abitaotlused esitanud põllumajandustootjatest, kes on ühtlasi kohustatud järgima vähemalt üht neist nõuetest või standarditest.

Sellisel juhul:

a) kui pädev kontrolliasutus talupidamise tasandil rakendatud riskianalüüsi põhjal järeldab, et otsetoetuste mittesaajad moodustavad kõrgema riski kui toetust taotlenud põllumajandustootjad, võib see asutus asendada toetust taotlenud põllumehed mittesaajatega. Sel puhul peab kontrollitud põllumajandustootjate koguarv sellest olenemata ulatuma esimeses lõigus sätestatud kontrollimäärani. Selliste asendamiste põhjusi selgitatakse ja need dokumenteeritakse;

b) kui see on tõhusam, võib pädev kontrolliasutus riskianalüüsi läbi viia talupidamise tasandi asemel ettevõtjate tasandil eelkõige tapamajades, müüjate või tarnijate juures. Sellisel juhul võib niimoodi kontrollitud põllumajandustootjaid lugeda artiklis 44 sätestatud kontrollimäärade hulka.

4. Pädev kontrolliasutus võib otsustada jätkata lõigetes 2 ja 3 sätestatud menetluste kombinatsiooni abil juhul, kui selline kombinatsioon suurendab kontrollisüsteemi tõhusust.

Artikkel 46

Nõuete ja standardite täitmise kindlaksmääramine

1. Vajaduse korral määratakse nõuete ja standardite järgimine kindlaks kõnealusele nõudele või standardile kohaldatavates õigusaktides ette nähtud vahendite abil.

2. Muudel juhtudel ja vajaduse korral viiakse määramine läbi pädeva kontrolliasutuse määratletud mis tahes asjakohaste vahenditega, mis tagavad vähemalt riiklike reeglite alusel ametlikeks määramisteks vajaliku samaväärse täpsuse.

3. Vajaduse korral võib kohapealseid kontrolle läbi viia kaugseire tehnikate rakendamise teel.

Artikkel 47

Kohapealse kontrolli elemendid

1. Artiklis 44 sätestatud valimi kontrollimisi teostades tagab pädev asutus, et kõigi selliselt valitud põllumajandustootjate puhul kontrollitakse nende nõuete ja standardite täitmist, mille eest asutus vastutab.

2. Lõikes 1 viidatud kontrollimised viiakse üldreeglina läbi ühe kontrollkülastuse osana ja need koosnevad nende nõuete ja standardite täitmise kontrollist, mille täitmist saab selle külastuse ajal kontrollida eesmärgiga avastada võimalikud nende nõuete ja standardite rikkumised ja lisaks identifitseerida edasiseks kontrollimisteks esitatavad juhtumid.

Artikkel 48

Kontrolliaruanne

1. Iga käesoleva peatüki alusel läbi viidava kohapealse kontrolli kohta, olenemata sellest, kas kõnealune põllumajandustootja valiti kohapealseks kontrolliks kooskõlas artikliga 45 või pädevale asutusele muul moel teatavaks saanud rikkumiste järelkontrollina, peab pädev kontrolliasutus koostama kontrolliaruande.

Aruanne koosneb järgmistest osadest:

- a) üldosa, mis sisaldab eelkõige järgmist teavet:
 - i) kohapealseks kontrolliks valitud põllumajandustootja;
 - ii) kohal olnud isikud;
 - iii) kas põllumajandustootjat teavitati eelnevalt külastusest ja sel juhul etteatamise aeg;
- b) osa, mis kajastab eraldi iga akti ja standardi kontrollimisi ning sisaldab eelkõige järgmist teavet:
 - i) kohapealse kontrolli sisuks olevad nõudmised ja standardid;
 - ii) kontrollide iseloom ja ulatus;
 - iii) tulemused;
 - iv) õigusaktid ja standardid, mille suhtes leiti rikkumisi;

c) analüüsiosa, milles hinnatakse rikkumise olulisust iga õigusakti ja/või standardi suhtes, kriteeriumite raskus, ulatus, püsivus ja korduvus suhtes kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 7 lõikega 1, märkides kõik tegurid, mis võiksid tingida rakendatava vähendamise suurendamise või vähendamise.

Kui kõnealuse nõude või standardiga seoses on sätestatud võimalus rikkumist mitte edasi käsitleda, tehakse aruandesse vastav märge. Sama kehtib juhul, kui liikmesriik võimaldab uue standardi järgimiseks perioodi, nagu on nimetatud nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1257/1999 Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks⁽¹⁾ artikli 5 lõikes 3, või perioodi noortele põllumajandustootjatele komisjoni 26. veebruari 2002. aasta määruses (EÜ) nr 445/2002, milles kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999⁽²⁾ üksikasjalikud rakenduseeskirjad, viidatud miinimumstandardite järgimiseks.

2. Põllumajandustootjat teavitatakse leitud rikkumistest.

3. Ilma et see piiraks nõuetele ja standarditele kohaldatavate õigusaktide erisätete kohaldamist, lõpetatakse kontrolliaruanne ühe kuu jooksul pärast kohapealset kontrolli. Seda perioodi võib siiski pikendada kolme kuuni nõuetekohaselt põhjendatud olukorras, eelkõige kui seda nõuab keemiline või füüsiline analüüs.

Kui pädev kontrolliasutus pole makseasutus, saadetakse aruanne makseasutusele ühe kuu jooksul pärast selle lõpetamist.

IV JAOTIS

TOETUSE, VÄHENDAMISTE JA VÄLJAARVAMISTE ARVUTAMISE ALUS

I PEATÜKK

LEIUD SEOS ABIKÕBLIKKUSKRITEERIUMITEGA

I ja g u

Ühtne otsemaksete kava ja muud pindala-toetuskavad

Artikkel 49

Üldpõhimõtted

1. Käesolevas jaos eristatakse vastavalt vajadusele järgmisi põllukultuurirühmi:

- a) vastavalt vajadusele ühtse otsemaksete kava eesmärkidega seotud maa-alad, millest igäüks täidab talle iseloomulikke tingimusi;

⁽¹⁾ EÜT L 177, 4.8.1972, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1783/2003 (EÜT L 270, 21.10.2003, lk 70).

- b) maa-alad, millele kohaldatakse erinevat toetusemäära;
- c) tootmisest kõrvaldatud maa-alad, mis on kehtestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotises, ja vajaduse korral tootmisest kõrvaldatud maa-alad, millele kohaldatakse erinevat toetusemäära;
- d) söödamaad, mis deklareeritakse määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 131 eesmärgil;
- e) söödamaad, mis pole karjamaad ega viljeldavate põllukultuuride kasvatamiseks kasutatavad maad määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 132 lõike 3 punkti b tähenduses, mis deklareeritakse nimetatud artikli eesmärgil;
- f) karjamaa määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 132 lõike 3 punkti c tähenduses, mis deklareeritakse nimetatud artikli eesmärgil.

Erandina punktist b punkti a eesmärgil võetakse arvesse erinevate toetuseõiguste väärtuste keskmist vastavalt deklareeritud maa-ala suhtes.

2. Kui ühtse otsemaksete kava eesmärgil määratletud maa-ala on väiksem kui deklareeritud maa-ala, siis selleks, et määrata, milline makseõigustest tuleks tagastada riiklikku reservi kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 45 lõikega 1 ja artikli 42 lõike 8 teise lõiguga, kohaldatakse järgmist:

- a) määratud maa-ala võetakse arvesse kõrgeima väärtusega toetuseõigustest alustades;
- b) kõrgeima väärtusega toetuseõigused seotakse selle maa-alaga esimesena ning seejärel väärtuselt järgmised.

Käesoleva lõigu eesmärgil käsitletakse tootmisest kõrvaldamise õigusi ja muidu toetuseõigusi eraldi.

3. Kui sama maa-ala on abitaotluse aluseks mitme pindala toetuskava puhul, arvestatakse seda maa-ala eraldi iga sellise toetuskava puhul.

2. Ilma et see piiraks mis tahes vähendamiste või väljaarvamiste kohaldamist pärast maa-ala tegelikku määratlemist kooskõlas artiklitega 51 ja 53 ühtse otsemaksete kava abitaotluse puhul, kui deklareeritud toetuseõigused ja deklareeritud maa-ala erinevad, võetakse toetuse arvutamise aluseks väiksem suurus.

3. Ilma et see piiraks mis tahes vähendamiste või väljaarvamiste kohaldamist pärast maa-ala tegelikku määratlemist kooskõlas artiklitega 51 ja 53 pindala toetuskava abitaotluse puhul, välja arvatud tärgliskartul ja seeme vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 6. ja 9. peatükile, kui ühtses taotluses deklareeritud maa-ala on suurem kui põllukultuurirühma puhul deklareeritud maa-ala, võetakse toetuse arvutamise aluseks selle põllukultuurirühma puhul deklareeritud maa-ala.

4. Ilma et see piiraks vähendamisi ja väljaarvamisi kooskõlas artiklitega 51 ja 53 ühtse otsemaksete kava abitaotluse puhul, kohaldatakse tootmisest kõrvaldatud maa-ala suhtes artikli 2 punkti 22 mõiste "määratletud maa-ala" eesmärgil järgmist:

- a) kui põllumajandustootja ei deklareeri kogu oma maa-ala tema käsutuses olevate tootmisest kõrvaldamise õiguste aktiveerimiseks, kuid deklareerib samal ajal vastava maa-ala teiste õiguste aktiveerimiseks, loetakse see maa-ala tootmisest kõrvaldatud maa-aladena deklareerituks ja seda ei määratleta artikli 49 lõike 1 punktis a viidatud põllukultuurirühma eesmärgil;
- b) kui leitakse, et tootmisest kõrvaldatud maa-aladena deklareeritud maa-ala pole tootmisest kõrvaldatud, loetakse see maa-ala määratlemata maa-alaks.

5. Kõva nisu spetsiaalse kvaliteedilisatasu eesmärgil deklareeritud maa-alade puhul kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 72 ning kõva nisu lisatoetuse ja eriabi puhul kooskõlas nimetatud määruse artikliga 105 ning kui leitakse erinevus liikmesriigi määratud sertifitseeritud seemne miinimumkoguse ja tegelikult kasutatud koguse vahel, määratletakse maa-ala põllumajandustootja üldkoguse jagamisel sertifitseeritud seemne miinimumkogusega hektari kohta, mille liikmesriik on asjaomasele tootmistsoonile kinnitanud.

6. Maksimaalne abikõlblik maa-ala põllumajandustootjate puhul, kes taotleavad viljeldavate põllukultuuride pindalatoetust kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 10. peatükiga arvutatakse määratletud tootmisest kõrvaldatud maa pindala alusel ja iga asjakohase põllukultuuri jaoks võrdeliselt. Viljeldavate põllukultuuride tootjatele antavaid toetusi määratletud tootmisest kõrvaldatud maa-ala suhtes siiski vähendatakse 92 tonni teravilja toomiseks vajaliku pindala tasemele kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 107 lõikega 7.

Artikkel 50

Deklareeritud maa-alade arvutamise alus

1. Pindala toetusekavade alusel esitatavate taotluste puhul, välja arvatud tärgliskartul ja seeme vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 6. ja 9. peatükile, kui määratud põllukultuurirühma maa-ala leitakse olevat suurem kui abitaotluses deklareeritud, kasutatakse toetuse arvutamiseks deklareeritud maa-ala.

7. Kui põllumajandustootja pole suutnud täita oma kohustusi vääramatu jõu või erandlike asjaolude tõttu, nagu on viidatud artiklis 72, säilitab ta oma õiguse abile selle maa-ala suhtes, mis oli abikõlblik vääramatu jõu või erandliku asjaolu toimumise ajal.

Artikkel 51

Vähendamised või väljaarvamised üledeklareerimise puhul

1. Kui põllukultuurigrupi puhul pindala toetuskavadeks deklareeritud maa-ala, välja arvatud tärgliskartuli ja seemnete puhul kooskõlas vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklitega 93 ja 99, ületab kooskõlas käesoleva määruse artikli 50 lõigetega 3–5 määratletud maa-ala, arvutatakse toetus määratletud maa-ala alusel miinus kahekordne leitud erinevus, kui see erinevus on suurem kui 3 % või kaks hektarit, kuid mitte suurem kui 20 % määratletud maa-alast.

Kui see erinevus on suurem kui 20 % määratletud maa-alast, siis ei anta asjaomase põllukultuurigrupi puhul pindalaga seotud toetust.

2. Kui ühtse taotlusega hõlmatud kogu määratletud maa-ala puhul, välja arvatud tärgliskartuli ja seemnete puhul kooskõlas vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklitega 93 ja 99, deklareeritud maa-ala ületab kooskõlas käesoleva määruse artikli 50 lõigetega 3–5 määratletud maa-ala enam kui 30 % võrra, siis keeldutakse toetusest, millele põllumajandustootjal olnuks õigus käesoleva määruse artikli 50 lõigete 3–5 alusel, kõnealuseks kalendriaastaks nende toetuskavade puhul.

Kui erinevus on üle 50 %, arvatakse põllumajandustootja taas toetuse saajate hulga väljast kuni selle summa ulatuses, mis vastab deklareeritud maa-ala ja kooskõlas artikli 50 lõigetega 3–5 määratletud maa-ala vahele. See summa tasaarvestatakse määruse (EÜ) nr 1782/2003 III ja IV jaotises viidatud mis tahes toetuskavade alusel makstavate toetustega, millele põllumajandustootjal on õigus seoses nende taotlustega, mille ta esitab eeskirjade eiramise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul. Kui seda summat pole võimalik täielikult tasaarvestada nende toetusmaksetega, siis tasumata jääb kustutatakse.

3. Käesoleva artikli eesmärgil, kui põllumajandustootja, kes taotleb energeetiliste põllukultuuride toetust kooskõlas määruse (EÜ) nr 782/2003 artikliga 88 või deklareerib maatükid tootmisest kõrvaldatutena kooskõlas nimetatud määruse artikli 55 punktiga b või artikli 107 lõike 3 esimese taandega, ei tarni nõutavas koguses asjakohast toorainet, loetakse ta oma kohust täitnuks energeetiliste põllukultuuride või tootmisest kõrvaldatud maatükkide suhtes sellise maa-ala ulatuses, mis leitakse tema poolt haritud ja nende toorainete tootmiseks kasutatava maa-ala korrutamisel puudujäägi protsendiga selle tooraine tarnetes.

Artikkel 52

Vähendamised tärgliskartuli- ja seemnetoetuse taotluste puhul

1. Kui leitakse, et haritav maa-ala on üle 10 % väiksem kui tärgliskartulitoetuse maksmiseks deklareeritud maa-ala, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 6. peatükis, vähendatakse makstavat toetust kahekordse leitud erinevuse võrra.

2. Kui leitakse, et tegelikult haritav maa-ala on üle 10 % suurem kui seemnetoetuse maksmiseks deklareeritud maa-ala, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 9. peatükis, vähendatakse makstavat toetust kahekordse leitud erinevuse võrra.

3. Kui leitakse, et lõigetes 1 ja 2 viidatud eiramised on põllumajandustootja tahtliku käitumise tulemus, keeldutakse kogu lõigetes 1 ja 2 viidatud toetuse maksmisest.

Sel juhul arvatakse põllumajandustootja veel kord kõnealuse summaga võrduva toetuse saajate hulgast välja. See summa tasaarvestatakse määruse (EÜ) nr 1782/2003 III ja IV jaotises viidatud mis tahes toetuskavade alusel makstavate toetustega, millele põllumajandustootjal on õigus seoses nende taotlustega, mille ta esitab eeskirjade eiramise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul. Kui seda summat pole võimalik täielikult tasaarvestada nende toetusmaksetega, siis tasumata jääb kustutatatakse.

Artikkel 53

Tahtlik üledeklareerimine

Kui erinevused deklareeritud maa-ala ja kooskõlas artikli 50 lõikega 3, lõike 4 punktiga b ja lõikega 5 määratletud maa-ala vahel tulenevad tahtlikest eeskirjade eiramistest, siis jäetakse andmata toetus, millele põllumajandustootjal olnuks õigus käesoleva määruse artikli 50 lõike 3, lõike 4 punkti b ja lõike 5 alusel kõnealuseks kalendriaastaks asjaomase toetuskava puhul.

Lisaks sellele, kui see erinevus on üle 20 % määratletud maa-alast, arvatakse põllumajandustootja veel kord toetusesaajate hulgast välja kuni selle summa ulatuses, mis võrdub deklareeritud maa-ala ja kooskõlas artikli 50 lõike 3, lõike 4 punkti b ja lõikega 5 määratletud maa-ala erinevusega. See summa tasaarvestatakse määruse (EÜ) nr 1782/2003 III ja IV jaotises viidatud mis tahes toetuskavade alusel makstavate toetustega, millele põllumajandustootjal on õigus seoses nende taotlustega, mille ta esitab eeskirjade eiramise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul. Kui seda summat pole võimalik täielikult tasaarvestada nende toetusmaksetega, siis tasumata jääb kustutatatakse.

Artikkel 54

Vähendamised või väljaarvamised seemnetoetuse abitaotluste puhul

1. Kui leitakse, et põllumajandustootja tegelikult ei turustanud abitaotluse aluseks olevat seemet külvamiseks artikli 31 punkti b iii alapunkti tähenduses, siis asjaomaste liikide puhul makstavat toetust pärast mis tahes vähendamiste kohaldamist kooskõlas artikliga 52 vähendatakse 50 % võrra, kui turustamata kogus on suurem kui 2 %, kuid väiksem kui 5 % abitaotlusega hõlmatud kogusest. Kui turustamata kogus on suurem kui 5 %, ei anta asjaomasel turustusaastal seemnetoetust.

2. Kui leitakse, et toetust on taotletud seemne puhul, mida pole kõnealuses liikmesriigis ametlikult sertifitseeritud ega koristatud sel kalendriaastal, mil algab toetuseks määratud turustusaasta, siis ei anta toetust selleks ega järgmiseks turustusaastaks.

Artikkel 55

Söödamaa arvutamine määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 131 viidatud lisatasudeks

1. Artikli 50 lõiget 1, artikli 50 lõiget 3, artikli 51 lõiget 1 ja artiklit 53 kohaldatakse söödamaa arvutamisele määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 131 viidatud toetuste andmiseks.

2. Kui deklareeritud maa-ala ja kooskõlas artikli 50 lõikega 3 määratletud maa-ala erinevus on suurem kui 50 %, arvatakse põllumajandustootja avastamise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul tema esitatavate abitaotluste raames taas välja sellise söödamaa ulatuses, mis võrdub deklareeritud maa-ala ja määratletud maa-ala vahelise erinevusega. Kui välja jäetavat maa-ala pole võimalik täielikult tasaarvestada selle aja jooksul, siis tasumata jääb kustutatakse.

3. Vähendamisi ja väljaarvamisi kooskõlas lõigetega 1 ja 2 kohaldatakse üksnes siis, kui maa-ala deklareerimise tulemuseks on või oleks olnud suurem toetus.

Artikkel 56

Söödamaa arvutamine ekstensiivistamistoetuseks kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 132

1. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 132 sätestatud ekstensiivistamistoetusi ei anta suuremale arvule loomadele kui loomade arv, millele on lubatud maksta nimetatud määruse artiklis 131 viidatud lisatasusid pärast nimetatud määruse artikli 55 rakendamist.

2. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist, määratletakse asjaomane söödamaa kooskõlas artikliga 50.

Kui loomkoormusteguri ülemmäär ei ületata selliselt määratletud maa-ala suhtes, võetakse määratletud maa-ala ekstensiivistamistoetuse arvutamise aluseks.

Kui ülemmäär on ületatud, siis vähendatakse toetuse kogusummat, millele põllumajandustootjal on õigus määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 131 viidatud toetuskavade alusel kõnea-

lusel kalendriaastal esitatud abitaotluste puhul 50 % võrra summast, mille põllumajandustootja on saanud või oleks muul juhul saanud ekstensiivistamistoetusena.

3. Kui erinevus deklareeritud maa-ala ja määratletud maa-ala vahel tuleneb tahtlikest eeskirjade eiramistest ja kui loomkoormusteguri ülemmäär on ületatud määratletud maa-ala suhtes, keeldutakse kogu lõikes 2 viidatud toetuse maksmisest. Sellisel juhul kohaldatakse vastavalt artikli 53 teist lõiku.

II jagu

Loomapidamistoetus

Artikkel 57

Arvutamise alus

1. Kui kohaldatakse individuaalset piirmäära või ülemmäära, tuleb abitaotlustes näidatud loomade arvu vähendada asjaomase põllumajandustootja puhul määratud piirmäära või ülemmäära.

2. Toetust ei tohi mingil juhul maksta suurema arvu loomade eest, kui abitaotluses on märgitud.

3. Ilma et see piiraks artiklite 59 ja 60 kohaldamist, kui abitaotluses deklareeritud loomade arv ületab määratletud arvu haldus- või kohapealse kontrolli tulemusel, arvutatakse toetus määratletud loomade alusel.

Kui põllumajandustootja siiski pole suutnud täita oma loomapidamiskohustust vääramatu jõu või erandlike asjaolude tõttu, nagu on viidatud artiklis 72, säilitab ta oma õiguse abile selle arvu loomade suhtes, kes olid abikõlblikud vääramatu jõu või erandliku asjaolu juhtumi toimumise ajal.

4. Kui eeskirjade eiramisi avastatakse veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi suhtes, kohaldatakse järgmist:

a) veis, mis on kaotanud ühe kahest kõrvamärgist, loetakse määratletud veiseks, tingimusel et see on selgelt ja individuaalselt identifitseeritav veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi muude elementide abil;

b) kui avastatud eeskirjade eiramine on seotud vigaste registrikannete või loomapassidega, määratakse asjaomane loom määratlemata loomaks üksnes siis, kui selliseid vigu avastatakse vähemalt kahe 24 kuu jooksul toimunud kontrolli käigus. Kõikidel muudel juhtudel määratletakse asjaomased loomad määratlemata loomadeks pärast esimest leidu.

Veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi kannete ja teadete suhtes kohaldatakse artiklit 19.

Artikkel 58

Asendamine

1. Majandis olemasolevad veised määratletakse määratletuteks üksnes siis, kui need on abitaotluses identifitseeritud. Ammlehmi või mullikaid, mille puhul toetust taotletakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 125 või artikliga 129, ja piimalehmi, mille puhul toetust taotletakse kooskõlas nimetatud määruse artikli 132 lõikega 4, võib loomapidamisperioidil siiski asendada nimetatud artiklites sätestatud piirides ilma taotletud toetuseõigust kaotamata.

2. Asendamised vastavalt lõikele 1 peavad toimuma 20 päeva jooksul pärast asendamist tinginud sündmust ja kantakse registrisse hiljemalt kolm päeva pärast asendamispäeva. Pädevat asutust, kellele abitaotlus esitati, teavitatakse seitsme päeva jooksul pärast asendamist

Kui liikmesriik otsustab kasutada artikli 16 lõike 3 teises lõigus sätestatud võimalusi, võib see liikmesriik sätestada, et looma lahkumisel majandist ja teise looma saabumisel majandisse esimeses lõigus sätestatud ajavahemiku piires lahkunud looma puhul võib pädevale asutusele saadetava teabe asemel andmed edastada veiste infotehnoloogilisse andmebaasi.

3. Kui põllumajandustootja taotleb toetust nii uttede kui kitsede suhtes ja makstava toetuse tasemes pole erinevusi, võib ute asendada kitsega ja kitse utega. Uttesid ja kitsi, mille suhtes toetust taotletakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 113, võib loomapidamisperioidil asendada nimetatud artiklites sätestatud piirides ilma taotletud toetuseõigust kaotamata.

4. Asendamised vastavalt lõikele 3 peavad toimuma 10 päeva jooksul pärast asendamist tinginud sündmust ja kantakse registrisse hiljemalt kolm päeva pärast asendamispäeva. Pädevat asutust, kellele abitaotlus esitati, teavitatakse viie tööpäeva jooksul pärast asendamist.

Artikkel 59

Vähendamised või väljaarvamised toetusetaotlusega hõlmatud veiste puhul

1. Kui veisetoetuskava abitaotluse puhul avastatakse erinevus deklareeritud loomade arvu ja kooskõlas artikli 57 lõikega 3 määratletud loomade arvu vahel, vähendatakse toetuse kogusummat, millele põllumajandustootjal on õigus nende kavade alusel asjaomaseks toetusperioidiks kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3 määratava protsendi võrra, kui eeskirjade eiramisi ei leita enam kui kolme looma puhul.

2. Kui eeskirjade eiramisi leitakse enam kui kolme looma puhul, siis kogu abisummat, millele põllumajandustootjal on õigus lõikes 1 viidatud kavade alusel asjaomaseks toetusperioidiks vähendatakse järgmiselt:

a) kooskõlas lõikega 3 määratava protsendi võrra, kui see ei ületa 10 %,

b) kooskõlas lõikega 3 määratav protsent kahekordselt, kui see ületab 10 %, kuid pole suurem kui 20 %.

Kui kooskõlas lõikega 3 määratav protsent on suurem kui 20 %, siis keeldutakse toetusest, millele põllumajandustootjal olnuks õigus artikli 57 lõike 3 alusel nende kavade alusel asjaomaseks toetusperioidiks.

Kui kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3 määratud protsent on suurem kui 50 %, arvatakse põllumajandustootja lisaks sellele veel kord välja toetuse saajate hulgast sellise summa ulatuses, mis vastab deklareeritud loomade arvu ja kooskõlas artikli 57 lõikega 3 määratletud loomade arvu erinevusele. See summa tasaarvestatakse veisetoetuskavade alusel makstavate toetustega, millele põllumajandustootjal on õigus seoses nende taotlustega, mille ta esitab eiramise avastamise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul. Kui seda summat pole võimalik täielikult tasaarvestada nende toetusmaksetega, siis tasumata jääb kustutatakse.

3. Lõigetes 1 ja 2 viidatud protsentide määramiseks jagatakse kõik asjaomasel toetuseperioidil veisetoetuskavade alusel toetusetaotlustega hõlmatud veised, mille puhul on avastatud eeskirjade eiramisi asjaomasel toetuseperioidil, määratletud veiste koguarvuga.

4. Kui erinevused deklareeritud loomade arvu ja kooskõlas artikli 57 lõikega 3 määratletud loomade arvu vahel tulenevad tahtlikest eeskirjade eiramistest, jäetakse andmata toetus, millele põllumajandustootjal olnuks õigus käesoleva määruse artikli 57 lõike 3 alusel, asjaomase veisetoetuskava või -kavade puhul kõnealuseks toetusperioidiks.

Kui kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3 määratud erinevus on suurem kui 20 %, arvatakse põllumajandustootja lisaks sellele veel kord välja toetuse saajate hulgast sellise summa ulatuses, mis vastab deklareeritud loomade arvu ja kooskõlas artikli 57 lõikega 3 määratletud loomade arvu erinevusele. See summa tasaarvestatakse veisetoetuskavade alusel makstavate toetustega, millele põllumajandustootjal on õigus seoses nende taotlustega, mille ta esitab eiramise avastamise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul. Kui seda summat pole võimalik täielikult tasaarvestada nende toetusmaksetega, siis tasumata jääb kustutatakse.

Artikkel 60

Vähendamised ja väljaarvamised toetusetaotlusega hõlmatud lammaste või kitsede puhul

1. Kui lammaste/kitsede toetuskava alusel makstavate abitaotluste puhul leitakse erinevus kooskõlas artikli 57 lõikega 3, kohaldatakse artikli 59 lõikeid 2, 3 ja 4 *mutatis mutandis* alates esimesest loomast, kelle puhul eeskirjade eiramisi leitakse.

2. Kui tehakse kindlaks, et lambapiima ja lambapiimatooteid turustav tootja ei ole sellist tegevust lisatasutaotlusel deklareerinud, lahutatakse toetuse summast, mida lambapiima ja lambapiimatooteid turustaval tootjal on õigus saada, kõnealuse summa ning ute kohta makstava lisatasu kogusumma vahe.

3. Kui täiendava lisatasu taotluste puhul määratakse, et alla 50 % majandi põllumajandusotstarbelisest maast asub määruuse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 114 lõikes 1 viidatud piirkondades, täiendavat lisatasu ei maksta ning lisatasu ute ja kitse kohta vähendatakse summa võrra, mis võrdub 50 %ga täiendavast lisatasust.

4. Kui tehakse kindlaks, et põllumajandusettevõtte põllumaast asub vähem kui 50 % määruuse (EÜ) nr 2550/2001 I lisas loetletud piirkondades, jäetakse kitse kohta makstav lisatasu maksmata.

5. Kui tehakse kindlaks, et rändkarjatamisega tegelev tootja, kes esitab täiendava lisatasu taotluse, ei ole karjatanud 90 % oma loomadest määruuse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 114 lõike 2 punktis b viidatud piirkonnas, täiendavat lisatasu ei maksta ning lisatasu ute ja kitse kohta vähendatakse summa võrra, mis võrdub 50 %ga täiendavast lisatasust.

6. Kui avastatakse, et lõigetes 2, 3, 4 või 5 osutatud eeskirjade eiramine tuleneb tahtlikust eeskirjade järgimata jätmisest, ei maksta kõnealustes lõigetes osutatud toetust.

Sel juhul arvatakse põllumajandustootja veel kord kõnealuse summaga võrduva toetuse saajate hulgast välja. Kõnealune summa tasaarvestatakse lammaste või kitsede puhul makstava toetuse kava kohaste toetusemaksetega, mida põllumajandustootjal on õigus saada taotluste raames, mis ta esitab kolme kalendriaasta jooksul pärast kalendriaastat, mil eeskirjade eiramine on avastatud.

7. Põllumajandustootjate puhul, kes peavad nii üttesid kui kitsi, kes on õigustatud saama samal tasemel toetust, kui kohapealsel kontrollimisel avastatakse erinevus karja koosseisus, loomade arvu osas liigi kohta, käsitletakse neid loomi samasse rühma kuuluvatena.

Artikkel 61

Looduslikud tingimused

Artiklites 59 ja 60 sätestatud vähendamisi ja väljaarvamisi ei kohaldata juhtumite puhul, kui looduslike tingimuste mõju tõttu looma- või linnukarjale ei saa põllumajandustootja täita oma kohustust pidada toetusega hõlmatud loomi kogu loomapidamisperioodi vältel, tingimusel et ta on teavitanud pädevat asutust kirjalikult kümne tööpäeva jooksul pärast loomade arvu vähenemise avastamist.

Ilma et see piiraks üksikjuhtudel arvesse võetavaid tingimusi, võivad pädevad asutused tunnustada eelkõige järgmisi looduslike tingimusi looma- või linnukarjade puhul:

- a) looma surm haiguse tagajärjel;
- b) looma surm õnnetusjuhtumi tõttu, mille eest põllumajandustootjat ei saa vastutavaks pidada.

Artikkel 62

Tapamajade poolt väljastatud võltssertifikaadid ja -deklaratsioonid

Kui deklaratsioonide või sertifikaatide puhul, mida tapamajad väljastavad seoses määruuse (EÜ) nr 2342/1999 artiklis 35 sätestatud tapalisatasuga, leitakse, et tapamaja väljastas võltssertifikaadi või -deklaratsiooni raske hooletuse tõttu või tahtlikult, rakendab asjaomane liikmesriik asjakohaseid siseriiklikke sanktsioone. Kui selliseid eiramisi leitakse teist korda, siis võetakse asjaomaselt tapamajalt vähemalt üheks aastaks õigus vormistada deklaratsioone või väljastada sertifikaate lisatasude taotlemiseks.

Artikkel 63

Leiud seoses lisatoetustega

Määruuse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 133 sätestatud lisatoetuste puhul näevad liikmesriigid ette vähendamisi ja väljaarvamisi, mis on sisuliselt samaväärsed käesolevas jaotises sätestatutega.

I jagu

Piimakarjatoetus ja lisatoetused

Artikkel 64

Piimakarjatoetus ja lisatoetused

Piimakarjatoetuse ja lisatoetuste abitaotluste puhul avastatud leidude puhul kohaldatakse artiklit 50, artikli 51 lõiget 1 ja artiklit 53 selliselt, et maa-ala tähistab individuaalset piimakvooti ja määratletud maa-ala määratletud individuaalset piimakvooti.

Kui määruse 2237/2003 artiklis 30 viidatud juhtumi korral ei alusta asjaomane isik tootmist taotluse esitamise tähtajaks, määratakse individuaalseks piimakvoodiks null. Sellisel juhul lükatakse asjaomase isiku abitaotlus kõnealuseks aastaks tagasi. Tagasilükatud taotlusega hõlmatud summaga võrdne summa tasaarvestatakse määruse (EÜ) nr 1782/2003 III ja IV jaotises viidatud mis tahes toetuskavade alusel makstavate toetustega, millele isikul on õigus seoses nende taotlustega, mille ta esitab avastamise kalendriaastale järgneva kalendriaasta jooksul.

II PEATÜKK

LEIUD SEOSSES NÕUETELE VASTAVUSEGA

Artikkel 65

Üldpõhimõtted ja -mõisted

1. Käesolevale peatükile kohaldatakse artikli 41 sätteid.
2. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 6 lõike 1 kohaldamiseks seotakse tegevus või tegematajätmine otseselt individuaalse põllumajandustootjaga, kes isiklikult rikkus nõudeid ja kes kõnealuse nõude rikkumise kindlaksmääramise ajal vastutab asjaomase majandi, maa-ala, tootmisüksuse või looma eest. Kui asjaomane majand, maa-ala, tootmisüksus või loom anti põllumajandustootjale üle pärast tingimuste rikkumise algust, peetakse vastuvõtjat võrdselt vastutavaks juhul, kui ta tingimuste rikkumist ei lõpetanud, kui ta oleks võinud selle tingimuste rikkumise mõistlikult avastada ja lõpetada.
3. Kui erinevate otsetoetuskavade haldamise eest määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 2 punkti d määratluses vastutab üle ühe makseasutuse, võtavad liikmesriigid asjakohaseid meetmeid käesoleva peatüki sätete nõuetekohaseks rakendamiseks, eelkõige selles, et põllumajandustootja taotletavale kogu otsetoetuste hulga kohaldatakse ühte vähendamismäära.
4. Tingimuste rikkumised loetakse kindlaksmääratuks, kui need avastatakse käesoleva määrusega kooskõlas teostatud kontrollide tagajärjel või pärast seda, kui pädev asutus on neist mis tahes muul moel teada saanud.

Artikkel 66

Vähendamiste kohaldamine hooletuse puhul

1. Ilma et see piiraks artikli 71 kohaldamist, kui kindlaksmääratud rikkumine tuleneb põllumajandustootja hooletusest, kohaldatakse vähendamist otsetoetuste kogusummale, nagu on määratletud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 2 punktis d, mis on määratud või määratakse asjaomasele põllumajandus-

tootjale avastamise kalendriaastal esitatud või esitatavate abitaotluste põhjal. Üldreeglina on vähendamise ulatuseks 3 % kogusummast.

Makseasutus võib pädeva kontrolliasutuse poolt kontrollia-ruandes esitatud hinnangu alusel kooskõlas artikli 48 lõike 1 punktiga c siiski otsustada kas vähendada seda protsenti 1 %le või suurendada seda 5 %le sellest kogusummast või artikli 48 lõike 1 punktis c viidatud juhtudel vähendamisi mitte kohaldada.

2. Kui sama valdkonna õigusaktide või standardite nõudeid pole täidetud enam kui ühel määratletud juhtumil, käsitletakse neid juhtumeid vähendamise kindlaksmääramiseks kooskõlas lõikega 1 ühe tingimuste rikkumisena.

3. Kui mitme valdkonna nõudeid pole täidetud enam kui ühel määratletud juhtumil, kohaldatakse vähendamise kindlaksmääramise menetlust vastavalt lõike 1 sätetele individuaalselt iga tingimuste rikkumise suhtes. Tulemuseks saadud vähendusprotsendid liidetakse. Maksimaalne vähendamine ei ületa siiski 5 % lõikes 1 viidatud kogusummast.

4. Ilma et see piiraks tingimuste rikkumiste tahtlike juhtumite käsitlemist kooskõlas artikliga 67, kui on kindlaks tehtud tingimuste korduv rikkumine, korrutatakse kooskõlas lõikega 1 kinnitav protsent esimese rikkumise esimese korduse puhul kolmeks. Selleks määratleb makseasutus, juhul kui see protsent kinnitati kooskõlas lõikega 2, protsendi, mida oleks kohaldatud asjaomase nõude või standardi esimesele rikkumisele.

Edasiste kordusjuhtumite korral kohaldatakse eelmise korduva rikkumise suhtes kinnitatud vähendamise suhtes iga kord korrutustegurit kolm. Maksimaalne vähendamine ei ületa siiski 15 % lõikes 1 viidatud kogusummast.

Kui on jõutud maksimumprotsendini 15 %, teavitab pädev asutus asjaomast põllumajandustootjat, et sama rikkumise veelkordsel määratlemisel käsitletakse seda tema tahtliku käitumise artikli 67 tähenduses. Kui seejärel määratakse kindlaks veelkordne rikkumine, määratakse kohaldatav vähendusprotsent nii, et eelmine korrutustulemus korrutatakse vajaduse korral kolmeks enne 15 % piirmäära kohaldamist, nagu on sätestatud teise lõigu viimases lauses.

Artikkel 67

Vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamine tahtliku rikkumise puhul

1. Ilma et see piiraks artikli 71 kohaldamist, kui määratletud rikkumine on olnud põllumajandustootja poolt tahtlik, on artikli 66 lõike 1 esimeses lõigus viidatud kogusummale kohaldatavaks vähendamiseks üldreeglina 20 % sellest kogusummast.

Makseasutus võib pädeva kontrolliasutuse poolt kontrollia-ruandes esitatud hinnangu alusel kooskõlas artikli 48 lõike 1 punktiga c siiski otsustada vähendada seda protsenti, kuid mitte alla 15 %, või vajaduse korral suurendada seda 100 %ni sellest kogusummast.

2. Kui tahtlik rikkumine on seotud konkreetse toetuskavaga, arvatakse põllumajandustootja sellest toetuskavast välja kõnealuseks kalendriaastaks.

Äärmusliku ulatuse, raskusastme või kestvuse korral või kui on määratletud korduvaid tahtlikke rikkumisi, arvatakse põllumajandustootja asjaomast toetuskavast välja veel ka järgmiseks kalendriaastaks.

III PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 68

Erandid vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamisel

1. I peatükis sätestatud vähendamisi ja väljaarvamisi ei kohaldata, kui põllumajandustootja esitas faktiliselt õigeid andmeid või kui ta muul viisil suudab tõestada, et viga ei tekkinud tema süül.

2. I peatükis sätestatud vähendamisi ja väljaarvamisi ei kohaldata abitaotluse nende osade suhtes, mille puhul põllumajandustootja teavitab pädevat asutust kirjalikult, et abitaotlus on ebaõige või on muutunud ebaõigeks pärast selle esitamist, tingimusel et põllumajandustootjat pole teavitatud pädeva asutuse kavatsusest viia läbi kohapealne kontrollimine ja see asutus pole põllumajandustootjat juba teavitanud taotluses esinevatest eeskirjade eiramistest.

Kui põllumajandustootja esitab teabe vastavalt esimesele lõigule, tuleb selle tulemusena abitaotlus tegeliku olukorraga kooskõlla viia.

Artikkel 69

Veiste infotehnoloogilise andmebaasi kannete muutmine ja parandamine

Toetusetaotlusega hõlmatud veiste puhul kohaldatakse artiklit 68 alates abitaotluse esitamisest veiste infotehnoloogilise andmebaasi kannetes olevate vigade ja väljajätmistega suhtes.

Toetusetaotlusega hõlmamata veiste puhul kohaldatakse sama käesoleva jaotise II peatükiga kooskõlas kohaldatavate vähendamiste ja väljaarvamiste suhtes.

V JAOTIS

ÜLDSÄTTED

Artikkel 70

Miimumtoetused

Liikmesriigid võivad otsustada toetusi mitte anda, kui summa ühe taotluse kohta ei ületa 100 eurot.

Artikkel 71

Vähendamiste kuhjumine

1. Kui rikkumisjuhtum on ühtlasi eiramine, olles seega asjakohane vähendamiste või väljaarvamiste rakendamist silmas pidades kooskõlas IV jaotise I ja II peatükiga, siis:

a) vähendamisi või väljaarvamisi vastavalt IV jaotise I peatükile kohaldatakse kõnealuseid toetuskavu arvestades;

b) vähendamisi või väljaarvamisi vastavalt IV jaotise II peatükile kohaldatakse ühtse otsemaksete kava ja mis tahes toetuskavade, mis pole seotud punktis a viidatud vähendamiste ega väljaarvamistega, alusel makstavate toetuste kogusummat arvestades.

2. Vajaduse korral pärast lõike 1 kohaldamist, kui erinevaid mahaarvamisi tuleb kohaldada toetuse ümbersuunamise, rikkumiste või eiramiste tagajärjel, arvutab pädev asutus vähendamised järgmiselt:

a) esimeses järjekorras kohaldatakse vähendamisi kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 10;

b) teises järjekorras vähendatakse tulemuseks saadud toetussummat, millele põllumajandustootjal oleks õigus, käesoleva määruse IV jaotise I peatükis sätestatud vähendamiste võrra;

c) kolmandas järjekorras võetakse saadud summa aluseks mis tahes vähendamiste arvutamisel, mida kohaldatakse taotluse hilinevate esitamiste tõttu käesoleva määruse artikli 21 alusel;

d) neljandas järjekorras vähendatakse saadud summat vähendamiste võrra, mis on sätestatud käesoleva määruse IV jaotise II peatükis.

3. Nõukogu määruse (EÜ) nr 2988/95⁽¹⁾ artikli 6 alusel kohaldatakse käesolevas määruses ette nähtud vähendamisi ja väljaarvamisi, ilma et see piiraks täiendavate sanktsioonide kohaldamist ühenduse või siseriikliku õiguse muude sätete alusel.

⁽¹⁾ EÜT L 74, 15.3.2002, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 963/2003 (EÜT L 138, 5.6.2003, lk 32).

Artikkel 72

Vääramatu jõud ja erandlikud asjaolud

Vääramatu jõu ja erandlike asjaolude juhtumitest määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 40 lõike 4 alusel koos pädevat asutust rahuldavate asjakohaste tõendite esitamisega teatatakse sellele asutusele kirjalikult kümne päeva jooksul kuupäevast, mil põllumajandustootjal on võimalik seda teha.

Artikkel 73

Alusetult makstud toetussummade tagasimaksmine

1. Alusetult tehtud väljamakse korral peab põllumajandustootja kõnealuse summa koos lõike 3 kohaselt arvatud intressiga tagasi maksta.

2. Liikmesriigid võivad otsustada, et alusetult väljamakstud toetused makstakse tagasi vastava summa mahaarvamise teel mis tahes ettemaksudest või toetustest määruse (EÜ) nr 1782/2003 III ja IV jaotises viidatud toetuskavade alusel, mis kantakse põllumajandustootjale üle pärast tagasimaksmise otsuse kuupäeva. Põllumajandustootja võib selle summa siiski enne mahaarvamist tagasi maksta.

3. Intress arvutatakse ajavahemiku alusel, mis jääb põllumajandustootjale tagasimaksekohustusest teatamise ja tagasimakse või mahaarvamise vahele.

Kohaldatav intressimäär arvutatakse vastavalt siseriiklikele õigusaktidele, kuid see ei tohi olla madalam kui intressimäär, mida kohaldatakse alusetult makstud summade tagastamisel siseriiklike sätete alusel.

4. Lõikes 1 osutatud tagasimaksekohustust ei kohaldata, kui makse on tehtud pädeva asutuse või mõne teise asutuse vea tõttu ning põllumajandustootjal ei olnud tõenäoliselt võimalik seda avastada.

Kui viga on seotud faktiliste andmetega, mida kasutatakse asjaomase makse väljaarvutamisel, kehtib esimene lõik ainult juhul, kui tagasimaksmisotsusest ei ole teatatud 12 kuu jooksul alates makse tegemisest.

5. Lõikes 1 osutatud tagasimaksekohustust ei kohaldata, kui ajavahemik toetuse maksmise kuupäevast kuni kuupäevani, mil pädev asutus toetuse saajat esimest korda teavitab, et makse oli alusetu, on pikem kui kümme aastat.

Esimeses lõigus osutatud ajavahemikku vähendatakse siiski nelja aastani, kui toetuse saaja tegutses heauskselt.

6. Vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamise tulemusel vastavalt artiklile 21 ja IV jaotisele tagasi makstavad summad suhtes kohaldatakse igal juhul iganemistähtaega neli aastat.

7. Lõikeid 4 ja 5 ei kohaldata ettemaksete puhul.

8. Liikmesriigid võivad otsustada, et tagasimaksmist ei nõuta summade puhul, mis ilma intressita ei ületa 100 eurot põllumajandustootja ning lisatasuperioodi kohta, tingimusel et liikmesriikide siseriiklikud õigusaktid sisaldavad sellistel juhtudel kehtivaid eeskirju tagasi nõudmata jätmise kohta.

Kui intressiga seotud summad on tagasi makstud alusetult makstud summadest eraldi, võivad liikmesriigid samadel tingimustel otsustada mitte nõuda 50 euro suuruste või väiksemate intressiga seotud summade tagasimaksmist.

Artikkel 74

Majandite üleandmine

1. Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *majandi üleandmine* – müük, üürimine või muu sarnast liiki tehing asjaomaste tootmisüksustega;
- b) *üleandja* – põllumajandustootja, kelle majand antakse üle teisele põllumajandustootjale;
- c) *ülevõtja* – põllumajandustootja, kellele majand üle antakse.

2. Kui majand antakse tervikuna üle ühelt põllumajandustootjalt teisele põllumajandustootjale pärast toetusetaotluse esitamist ja enne kui toetuse taotlemise tingimused on täidetud, ei määrata üleandjale üleantud majandi suhtes toetust.

3. Üleandja taotletud toetus määratakse ülevõtjale, kui:

- a) ülevõtmisperioodil, mille määratlevad liikmesriigid, teavitab ülevõtja pädevat asutust ülevõtmisest ja taotleb toetuse maksmist;
- b) ülevõtja esitab pädeva asutuse nõutud tõendid;
- c) ülevõetud majandi puhul on täidetud kõik toetuse andmise tingimused.

4. Kui ülevõtja teavitab pädevat asutust ja taotleb toetuse maksmist kooskõlas lõike 3 punktiga a:

- a) kõik üleandja õigused ja kohustused, mis tulenevad abitaotlusega loodud õigussuhtest üleandja ja pädeva asutuse vahel, antakse üle vastuvõtjale;
- b) kõik toetuse määramiseks vajalikud toimingud ja üleandja poolt enne üleandmist esitatud deklaratsioonid omistatakse vastuvõtjale asjakohaste ühenduse reeglite kohaldamise eesmärgil;
- c) kõnealuse turustusaasta või toetusperioodi puhul käsitletakse üleantud majandit, kui see on asjakohane, eraldi majandina.

5. Kui toetusetaotlus esitatakse pärast toetuse määramiseks vajalike toimingute sooritamist ja majand antakse tervikuna ühelt põllumajandustootjalt teisele üle pärast nende toimingutega alustamist, kuid enne kõigi toetuse määramiseks vajalike tingimuste täitmist, võidakse toetus määrata vastuvõtjale, tingimusel et on täidetud lõike 3 punktid a ja b. Sel juhul kohaldatakse lõike 4 punkti b.

6. Kui see on asjakohane, võivad liikmesriigid otsustada määrata toetuse üleandjale. Sel juhul:

a) ülevõtjale ei määrata toetust,

b) liikmesriigid kohaldavad *mutatis mutandis* lõigetes 2–5 sätestatud nõudeid.

7. Kui majand antakse tervikuna üle ühelt põllumajandustootjalt teisele põllumajandustootjale määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 44 lõikes 3 osutatud perioodil, võib ülevõtja kasutada asjaomaseid maatükke ühtse otsemaksete kava alusel toetusetaotluse esitamiseks.

Artikkel 75

Täiendavad meetmed ja liikmesriikide vastastikune abi

1. Liikmesriigid võtavad kõik ühtse süsteemi nõuetekohaseks rakendamiseks vajalikud [lisa]meetmed ning annavad vajaduse korral vastastikust abi käesolevas määruses sätestatud kontrollide teostamiseks. Kui käesolevas määruses asjakohaseid vähendamisi ja väljaarvamisi ei sätestata, võivad liikmesriigid selles suhtes sätestada asjakohased siseriiklikud sanktsioonid tootjate või muude turuosaliste suhtes, näiteks tapamajad või toetuse määramise menetlusega seotud ühingud, et tagada kontrollnõuete täitmine, näiteks majandi praeguse karja register või teavitamiskohustuste järgimine.

2. Liikmesriigid osutavad vastastikust abi tõhusate kontrollide tagamiseks ning et tagada esitatud dokumentide autentsus ja/või vahetatavate andmete õigsus.

Artikkel 76

Teavitamine

1. Liikmesriigid saadavad komisjonile hiljemalt iga aasta 31. märtsiks ühtse otsemaksete kava ja muude pindala toetuskavade puhul ning hiljemalt iga aasta 31. augustiks, loomapidamise lisatasude puhul eelmist kalendriaastat hõlmava aruande, mis eelkõige käsitleb järgmisi punkte:

a) ühtse süsteemi rakendamisjärk, sealhulgas eelkõige nõuetele vastavuse nõuete kontrollimiseks valitud võimalused ning nõuetele vastavuse nõuete ja tingimuste kontrollimise eest vastutavad pädevad kontrolliasutused;

b) taotluste arv ning kogupindala ja loomade koguarv individuaalsete toetuskavade lõikes;

c) taotluste arv ning kogupindala ja loomade koguarv, mis on kontrollidega hõlmatud;

d) teostatud kontrollide tulemused, märkides ära vastavalt IV jaotisele rakendatud vähendamised ja väljaarvamised.

Samaaegselt loomapidamise esimeses lõigus viidatud lisatasudega seotud andmete edastamisega komisjonile teatavad liikmesriigid toetuse saajate koguarvu, kes said toetusi ühtse süsteemiga hõlmatud toetuskavade alusel.

2. Lisaks sellele saadavad liikmesriigid hiljemalt iga aasta 31. oktoobriks komisjonile teabe püsikarjamaade all oleva maa osakaalust kogu põllumajandusmaa suhtes, millele osutatakse artikli 3 lõikes 1. Hiljemalt 31. oktoobriks 2005 saadavad liikmesriigid komisjonile lisaks teabe nimetatud osakaalu kohta võrdlusaastal 2003, millele on viidatud artikli 3 lõikes 2.

3. Erandlikes nõuetekohaselt põhjendatud olukordades võivad liikmesriigid komisjoniga kokkuleppel kõrvale kalduda lõigetes 1 ja 2 sätestatud kuupäevadest.

4. Ühtse süsteemi osana loodud elektroonilisi andmeid kasutatakse sektorireeglite raames määratletud teabe toetuseks, mida liikmesriigid on kohustatud komisjonile saatma.

III OSA

TOETUSE ÜMBERSUUNAMINE

Artikkel 77

Vähendamiste arvutamise alus

Vähendamissumma kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 10 arvutatakse otsetoetuste alusel, millele põllumajandustootjatel on õigus enne käesoleva määruse alusel mis tahes vähendamiste või väljaarvamiste kohaldamist, või määruse (EÜ) nr 1782/2003 I lisas loetletud toetuskavade puhul, mis ei kuulu aga nimetatud määruse III või IV jaotise alla, kohaldatava spetsiifilise õiguse alusel.

Artikkel 78

Jaotusmeetod

Jaotusmeetod jääksummade puhul, millele on viidatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 10 lõike 3 esimeses lõigus, saadakse nii, et liikmesriikide põllumajandusmaade ja põllumajandusliku tööhõive osakaaluks võetakse vastavalt 65 % ja 35 %.

Iga liikmesriigi osa pindalas ja tööhõives jagatakse tema suhtelise siseriikliku kogutoodanguga (SKP) elaniku kohta väljendatuna ostujõu pariteedis, kasutades üht kolmandikku nende liikmesriikide keskmiste vahest, kelle suhtes ümbersuunamist kohaldatakse.

Sel eesmärgil kasutatakse järgmisi baasandmeid, mis põhinevad Eurostatilt augustis 2003 kättesaadavatel andmetel:

- a) põllumajandusmaa osas – põllumajandusettevõtete struktuuriuuring 2000 kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 571/88 ⁽¹⁾;
- b) põllumajandusliku tööhõive osas – iga-aastane tööjõu uuring 2001 tööhõive kohta põllumajanduses, jahinduses ja kalanduses kooskõlas määrusega (EÜ) nr 577/98 ⁽²⁾;
- c) SKP elaniku kohta ostujõu pariteedi järgi, kolme aasta keskmine rahvamajanduse arvepidamise alusel, 1999–2001.

Artikkel 79

Täiendavad toetussummad

1. Määruses (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 12 viidatud 5 000 euro läve saavutamise kindlaksmääramiseks võetakse arvesse otsetoetuste kogusumma, mis tuleks määrata enne mis tahes vähendamise kohaldamist käesoleva määruse alusel, või määruse (EÜ) nr 1782/2003 I lisas loetletud toetuskavade puhul, mis ei kuulu nimetatud määruse III ega IV jaotise alla, kohaldatava spetsiifilise õiguse alusel.

Lisatoetust ei määrata, kui põllumajandustootja on mis tahes otsetoetuste saajate hulgast välja arvatud eeskirjade eiramiste või rikkumiste tõttu.

2. Hiljemalt 31. oktoobriks teatavad liikmesriigid komisjonile eelmise aasta eest määratud lisatoetuste kogusumma.

IV OSA

ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 80

Kehtetuks tunnistamine

1. Määrus (EÜ) nr 2419/2001 tunnistatakse kehtetuks. Seda kohaldatakse siiski jätkuvalt enne 2005. aasta 1. jaanuari algavate turustusaastate või toetuseperioodide puhul esitatavate abitaotluste suhtes.

Juhul kui kohaldatavaid vähendamisi pole veel saadud täielikult tasaarvestada määruse (EÜ) nr 2419/2001 artikli 32 lõike 2, artikli 33 teise lõigu, artikli 34 lõike 2, artikli 35 lõike 3 viimase lause, artikli 38 lõike 2 kolmanda lõigu, artikli 38 lõike 4 teise lõigu ja artikli 40 lõigete 1 ja 6 alusel enne käesoleva määruse kohaldamiskuupäeva, tasaarvestatakse tasumata jääk käesolevas

määruses reguleeritud mis tahes toetuskavade alusel määratavate maksetega, tingimusel et nimetatud sätetes ette nähtud tasaarvestamistähtajad pole veel lõppenud.

2. Viiteid määrusele (EÜ) nr 2419/2001 tõlgendatakse viidena käesolevale määrusele ja neid loetakse vastavalt III lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 81

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse 2005. aasta 1. jaanuaril algavate turustusaastate või toetuseperioodidega seotud abitaotluste suhtes.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 21. aprill 2004

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Franz FISCHLER

⁽¹⁾ EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 56, 2.3.1988, lk 1.

I LISA

ÜHENDUSE MEETOD KANEPISORTIDES Δ^9 -TETRAHÜDROKANNABINOLISISALDUSE KVANTITATIIV-SEKS MÄÄRAMISEKS

1. Reguleerimis- ja kasutusala

Seda meetodit kasutatakse kanepisortide (*Cannabis sativa* L.) Δ^9 -tetrahydrokannabinooli (THC) määramiseks. Seda kohaldatakse vastavalt vajadusele allpool kirjeldatud menetluse A või menetluse B kohaselt.

Selle meetodi aluseks on Δ^9 -THC kvantitatiivne määramine gaasikromatograafia (GC) abil pärast sobiva lahustiga ekstraheerimist.

1.1. Menetlus A

Menetlust A kasutatakse tootmiskontrollideks määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 52 lõike 1 ja käesoleva määruse artikli 26 lõike 2 punkti a kohaselt.

1.2. Menetlus B

Menetlust B kasutatakse määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 52 lõikes 2 ja käesoleva määruse artikli 33 lõikes 4 viidatud juhtudel.

2. Proovi võtmine

2.1. Proovid

- a) Menetlus A: teatava kanepisordi kasvavatest taimedest võetakse igalt taimelt 30 cm pikkune osa, mis sisaldab vähemalt üht emasõisikut iga valitud taime kohta. Proove tuleb võtta päevasel ajal ajavahemiku jooksul, mis algab 20. päeval pärast õitsemise algust ja kestab kuni 10. päevani pärast õitsemise lõppu; representatiivse proovi saamiseks tuleb proove põllult võtta süstemaatiliselt, kuid mitte kasvuala servadest.

Liikmesriigid võivad lubada proovide võtmist ajavahemiku jooksul, mis algab õitsemise alguses ja kestab 20 päeva, tingimusel et iga sordi kohta võetakse representatiivsed proovid vastavalt eespool nimetatud eeskirjadele ajavahemiku jooksul, mis algab 20. päeval pärast õitsemise algust ja kestab kuni 10. päevani pärast õitsemise lõppu.

- b) Menetlus B: teatava kanepisordi kasvavatest taimedest võetakse igalt valitud taimelt ülemine kolmandik. Proove tuleb võtta päevasel ajal kümne päeva jooksul pärast õitsemise lõppu; representatiivse proovi saamiseks tuleb proove põllult võtta süstemaatiliselt, kuid mitte kasvuala servadest. Kahekojaliste sortide puhul võetakse ainult emastaimi.

2.2. Proovi suurus

Menetlus A: proov koosneb 50 taimeosast põllu kohta.

Menetlus B: proov koosneb 200 taimeosast põllu kohta.

Iga proov pannakse muljumist vältides riidest või paberist kotti ja saadetakse analüüsimiseks laboratooriumisse.

Liikmesriik võib ette näha, et kontrollanalüüsiks võetakse vajaduse korral teine proov, mida säilitab kas tootja või analüüsi eest vastutav asutus.

2.3. Proovi kuivatamine ja säilitamine

Näidiste kuivatamine algab niipea kui võimalik ja igal juhul 48 tunni jooksul, kasutades mis tahes meetodit alla 70 °C. Näidised tuleks kuivatada püsivastatav ja niiskusesisalduseni 8–13 %.

Pärast kuivatamist säilitatakse proovid ilma neid muljumata pimedas kohas, temperatuuril alla 25 °C.

3. THC-sisalduse määramine

3.1. Analüüsitava proovi ettevalmistamine

Kuivatatud proovidelt eemaldatakse varred ja üle 2 mm pikkused seemned.

Kuivatatud proovid jahvatatakse poolpeeneks pulbriks (läbib 1 mm avadega sõela).

Pulbrit võib säilitada 10 nädalat pimedas, kuivas kohas, temperatuuril alla 25 °C.

3.2. Reaktiivid ja ekstraheerimislahus

Reaktiivid

- kromatograafiapuhas Δ^9 -tetrahydrokannabinool,
- kromatograafiapuhas skvalaan sisestandardina.

Ekstraheerimislahus

- 35 mg skvalaani 100 ml heksaani kohta.

3.3. Δ^9 -THC ekstraheerimine

100 mg pulbristatud uuritavat proovi kaalutakse, asetatakse tsentrifuugitopsi ja lisatakse 5 ml sisestandardit sisaldavat ekstraheerimislahust.

Asetatakse 20 minutiks ultrahelivanni. Tsentrifugeeritakse viis minutit kiirusel 3 000 pööret minutis, seejärel eemaldatakse THC-supernatant. Lahus injekteeritakse kromatograafi ja tehakse kvantitatiivne analüüs.

3.4. Gaasikromatograafia

a) Seadmed

- leekionisatsioonidetektoriga ja jaotatud/jaotamata vooluga injektoriga gaasikromatograaf,
- kolonn, mis võimaldab kannabinoide hästi eraldada, näiteks 25 mm pikkune ja 0,22 mm diameetriga klaasist kapillaarkolonn, mis on immutatud 5 %lise mittepolaarse fenüülmetüülsilaoksaani faasiga.

b) Kalibreerimispiirkonnad

Vähemalt kolm punkti menetluse A puhul ja viis punkti menetluse B puhul, sealhulgas 0,04 ja 0,50 mg/ml Δ^9 -THCd ekstraheerimislahuses.

c) Katsetingimused

Punktis a osutatud kolonni puhul esitatakse näitena järgmised tingimused:

- kuivatuskapi temperatuur 260 °C
- injektori temperatuur 300 °C
- detektori temperatuur 300 °C

d) injekteeritud maht: 1 ml

4. Tulemused

Tulemused esitatakse kahe kümnendkohani ümardatult grammides Δ^9 -THCd 100 g püsiva kaaluni kuivatatud analüüsitava proovi kohta. Lubatud hälve on 0,03 g 100 g kohta.

— Menetlus A: üks määramine analüüsitava proovi kohta.

Kui saavutatud tulemus ületab määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 52 lõikes 1 sätestatud piiri, tehakse teine määramine analüüsitava proovi kohta ja tulemusena käsitatakse nende kahe määramise keskmist väärtust.

— Menetlus B: tulemus vastab analüüsitava proovi kohta tehtud kahe määramise keskmisele väärtusele.

II LISA

OTSETOETUSKÕBLIKUD KIU TOOTMISEKS KASVATATAVA KANEPI SORDID

a. Kiu tootmiseks kasvatatav kanep

Carmagnola

Beniko

Chamaeleon

Cs

Delta-Ilosa

Delta 405

Dioica 88

Epsilon 68

Fedora 17

Felina 32

Ferimon - Ferimon

Fibranova

Fibrimon 24

Futura 75

Juso 14

Red Petiole

Santhica 23

Santhica 27

Uso 31

b. Kiu tootmiseks kasvatatav ja 2004/2005. turustusaastal heakskiidetud kanep

Bialobrzeskie

Cannacomp ^(e)

Fasamo

Felina 34 - Féline 34

^(e) üksnes Ungaris

Fibriko TC

Finola

Lipko ^(a)

Silesia ^(b)

Tiborszálási ^(a)

UNIKO-B

^(a) üksnes Ungaris
^(b) üksnes Poolas

III LISA

VASTAVUSTABEL

Komisjoni määruse (EÜ) nr 2419/2001 artiklid	Käesoleva määruse artiklid
1	–
2	2
3	5
4 lõige 1	6 lõige 1
4 lõige 2	14 lõige 4
5	8
6	–
7	–
8	15
9	–
10	16
11	18
12	19
13	21
14	22
15	23 lõige 1
16	24
17 lõige 1	25 lõige 1
17 lõige 2	25 lõige 2
17 lõige 3	23 lõige 2
18	26
19	27
2	28
21	29
22	30
23	32
24	34
25	35
26	36
27	37
28	38
29	39
30	49
31 lõige 1	50 lõige 1
31 lõige 2	50 lõige 3
31 lõige 3	50 lõige 6
31 lõige 4	50 lõige 7
32	51
33	53
34	55
35	56
36	57
37	58
38	59
39	–
40	60
41	61
42	62
43	63
44	68
45	69
46	70
47	71
48	72
49	73
50	74
51	75
52	76
53	–
54	–